

توقف بازسازی معبد م.ق. ۵۳۰	آغاز بازسازی معبد م.ق. ۵۳۶	بازگشت تبعیدی‌ها به اورشلیم م.ق. ۵۳۷	فرمان کوروش برای بازگشت یهودیان م.ق. ۵۳۸	سقوط بابل به دست کوروش م.ق. ۵۳۹	ویرانی اورشلیم؛ تبعید یهودیان به بابل م.ق. ۵۸۶
-------------------------------------	-------------------------------------	---	--	--	---

شخصیت‌های برجسته زمان خود را نام ببرید. شاید چهره‌های مشهوری، از جمله سیاستمداران، قهرمانان جنگ، شخصیت‌های ورزشی، و والدین و دوستانتان در ذهنتان نقش ببندد. شما آنها را به‌خاطر کارها یا خصوصیات شخصیتی‌شان به یاد می‌آورید. اینک چند قهرمان کتاب مقدس را نام ببرید، شخصیت‌هایی که در موعظه‌ها یا به‌هنگام مطالعه این کتاب در ذهن شما حک شده‌اند. بی‌شک این فهرست کسانی را شامل می‌شود که وفادارانه و شجاعانه خدا را خدمت کرده‌اند. آیا نام عزرا در این فهرست هست؟ این مرد خدا گرچه چندان شناخته شده نیست، شایسته است که جزو بزرگان کلام خدا شمرده شود.

عزرا کاهن و کاتب و رهبری بزرگ بود. معنای اسم او «کمک» است و تمام زندگی‌اش وقف خدمت به خدا و قوم خدا شد. بنا بر احادیث، قسمت اعظم کتاب‌های اول و دوم تواریخ، عزرا، نحمیا، و مزمور ۱۱۹ را او نوشته است؛ او همچنین رهبری شورای ۱۲۰ نفره‌ای را بر عهده داشت که کتاب‌های قانونی عهدعتیق را به‌وجود آوردند. او بنیاد ماجراهای کتاب عزرا را بر خدا و وعده او مبنی بر بازگشت یهودیان به سرزمینشان قرار می‌دهد، وعده‌ای که به زبان ارمیا پیشگویی شده بود (نگاه کنید به توضیحات مربوط به ۱:۱). این موضوع، هسته مرکزی زندگی عزرا را تشکیل می‌داد. نیمه دوم کتاب، نمایی بسیار شخصی از عزرا را نشان می‌دهد. دانش او از کتاب مقدس و حکمت خدادادی او به قدری برای پادشاه مشخص بود که او را تعیین کرد تا دومین گروه از مهاجرین به اورشلیم را رهبری کند، و کلام خدا را به ایشان تعلیم دهد، و زندگی اجتماعی آنان را سامان بخشد (۷:۱۴-۲۶).

عزرا نه تنها کلام خدا را می‌دانست، بلکه به آن ایمان داشت و از آن اطاعت می‌کرد. عزرا بعد از مطلع شدن از گناه یهودیان مبنی بر بت‌پرستی و ازدواج با بت‌پرستان، در مقابل خدا تواضع نمود و برای قوم دعا کرد (۹:۱-۱۵). ناطاعتی آنها عمیقاً او را غمگین ساخت (۱۰:۱). او موفق شد ایشان را بسوی خدا باز گرداند. کتاب عزرا را بخوانید و به شخصیت عزرا که مشوقی فروتن و مطیع بود، توجه کنید. مانند او، خود را با تمام وجود وقف خدمت به خدا کنید.

کتاب دوم تواریخ در آنجا تمام می‌شود که کوروش، پادشاه پارس، از داوطلبان می‌خواهد که به اورشلیم باز گردند و «خانه‌ای برای خداوند» بسازند. در ادامه ماجرا، می‌بینیم که دو کاروان از قوم خدا به اورشلیم باز می‌گردند (۱:۱-۳). ۲ تواریخ ۲۲:۳۶ و ۲۳ یکی است. زروبابل، رهبر سفر اول، همراه با ۴۲,۳۶۰ تن راه وطن را در پیش می‌گیرند (فصل ۲). آنها بعد از رسیدن به آنجا، شروع می‌کنند به ساختن قربانگاه و پایه‌های معبد (فصل ۳). اما ساکنان جدید منطقه مخالفت می‌کنند و اتهامات و شایعات دروغین ایشان موقتاً باعث بروز وقفه در کار می‌شود (فصل ۴). در این مدت، حجی و زکریای نبی به تشویق یهودیان می‌پردازند (فصل ۵). بالاخره، داریوش فرمان می‌دهد که کار بدون وقفه از سر گرفته شود (فصل ۶).

آمار حیاتی: هدف:

نشان دادن وفاداری خدا و نحوه عملی کردن وعده‌اش مبنی بر بازگرداندن قومش به سرزمینشان
نویسنده:

بیان نشده؛ اما احتمالاً عزرا است
تاریخ نگارش:

تقریباً ۴۵۰ ق.م. که به وقایع سالهای مقارن ۵۳۸ تا ۴۵۰ ق.م. (با حذف وقایع سالهای ۵۱۶ تا ۴۵۸ ق.م.) اشاره می‌کند. احتمالاً نگارش آن پیشتر در بابل شروع شد و در اورشلیم به پایان رسید.
زمینه تاریخی:

کتاب عزرا در ادامه دوم تواریخ و به‌عنوان تاریخ قوم یهود، بازگشت آنها را به سرزمینشان بعد از اسارت ثبت می‌کند.

آیات کلیدی:

«پس یهودیانی که از اسارت باز گشته بودند، همراه با کسانی که از اعمال قبیح قومهای بت‌پرست دست کشیده بودند تا خداوند، خدای اسرائیل را عبادت کنند، قربانی عید پسخ را خوردند. آنها عید نان فطیر را هفت روز با شادی جشن گرفتند، زیرا خداوند، پادشاه آشور را بر آن داشت تا در ساختن خانه خدای حقیقی که خدای اسرائیل باشد، به ایشان کمک کند» (۲۱:۶ و ۲۲).

شخصیت‌های مهم:

کوروش، زروبابل، حجی، زکریا، داریوش، اردشیر اول، عزرا

مکان‌های مهم:

بابل، اورشلیم

آمدن نحمیا به اورشلیم ۴۴۵ ق.م.	آمدن عزرا به اورشلیم ۴۵۸ ق.م.	پایان بازسازی معبد ۵۱۶ ق.م.	از سرگیری بازسازی معبد / پیغام‌هایی از حجی و زکریا ۵۲۰ ق.م.	آغاز سلطنت داریوش ۵۲۲ ق.م.
--------------------------------------	-------------------------------------	--------------------------------------	---	-------------------------------------

بعد از وقفه ۵۸ ساله، عزرا گروهی از یهودیان را از پارس به سرزمین اجدادی‌شان رهبری می‌کند. عزرا به حکم و اختیار اردشیر دوم، وظیفه پیدا می‌کند که اداره امور آنجا را در دست گیرد (فصل‌های ۷ و ۸). پس از رسیدن به آنجا، عزرا از ازدواج قوم خدا با همسایگان بت‌پرستان آگاه می‌شود. او برای قوم گریه و دعا می‌کند (فصل ۹). نمونه بودن عزرا در اعتراف فروتنانه، به بیداری روحانی ملی می‌انجامد (فصل ۱۰). عزرا، مرد خدا و قهرمان واقعی، الگویی بود برای قوم یهود، و الگوی مناسبی است برای ما.

جنبه خاص:
کتاب عزرا و نحمیا در کتاب مقدس عبری یک کتاب هستند و همراه با کتاب استر، کتاب تاریخی بعد از اسارت را تشکیل می‌دهد. کتاب نبوتی بعد از اسارت این کتاب‌ها هستند: حجی، زکریا، و ملاکی. کتاب حجی و زکریا را باید با کتاب عزرا مطالعه کرد، زیرا حجی و زکریا طی مدت بازسازی نبوت کردند.

تقسیم‌بندی کلی:

مردم که فرصت یافتند به وطن خود باز گردند، شروع به بازسازی معبد کردند؛ اما مخالفت‌های دشمنان، آنان را از ادامه کار باز داشت. کار خدا در دنیا بدون مخالفت نیست. ما نباید مانند کاری که یهودیان در آغاز، بعد از بازگشت کردند، مأیوس شویم و دست از کار بکشیم، بلکه باید با شجاعت ادامه دهیم، همان کاری که آنان بعد از تشویق‌های انبیا کردند.

الف- بازگشت اول به رهبری زروبابیل (۱:۱ تا ۶:۲۲)

- اولین گروه از تبعیدی‌ها به سرزمین خود باز می‌گردند
- یهودیان معبد را بازسازی می‌کنند

تقریباً ۸۰ سال بعد از زروبابیل، عزرا به اورشلیم باز گشت، اما دید که یهودیان با زنان بت‌پرست ازدواج کرده‌اند. این کار سلامت مذهبی مردم و آینده قوم را به خطر انداخته بود. ایمانداران امروز باید مراقب باشند که با اختیار کردن آداب و رسوم بی‌ایمانان، رابطه‌شان با خدا مورد تهدید قرار نگیرد.

ب- بازگشت دوم به رهبری عزرا (۱:۷ تا ۱۰-۴۴)

- دومین گروه از تبعیدی‌ها به سرزمین خود باز می‌گردند
- عزرا با ازدواج یهودیان با اقوام دیگر مخالفت می‌کند

موضوع‌های مهم

موضوع

بازگشت یهودیان

یهودیان با بازگشت به اسرائیل از بابل، ایمان خود را به وعده خدا مبنی بر احیای حیات ملی‌شان، نشان دادند. آنها نه تنها به سرزمین مادری‌شان، بلکه به جایی بازگشتند که اجدادشان قول داده بودند در آنجا از خدا پیروی کنند.

اهمیت موضوع

خدا رحمت خود را به همه نسل‌ها نشان می‌دهد. او با دلسوزی قوم خود را احیا می‌کند. فرقی نمی‌کند «اسارت» فعلی ما چقدر سخت باشد، زیرا ما هرگز از حوزه محبت و رحمت او خارج نیستیم. وقتی بسوی او باز می‌گردیم، او ما را احیا می‌کند.

وقف دوباره

در سال ۵۳۶ ق.م، زروبابل قوم را در بازسازی قربانگاه و گذاشتن بنیاد معبد رهبری کرد. آنها قربانی‌های روزانه و اعیاد سالانه را دوباره برقرار کردند، و از نو خود را برای پرستش جدید خدا وقف نمودند.

مردم با وقف دوباره قربانگاه، بار دیگر خود را وقف خدا و خدمت او کردند. برای اینکه رشد روحانی داشته باشیم، سرسپردگی ما به او باید بارها تجدید شود. با تجدید وقف خود به خدا، زندگی ما قربانگاهی می‌گردد برای او.

مخالفت

کمی بعد از ساختن قربانگاه و گذاشته شدن پایه‌های معبد، مخالفت‌ها شروع شد. دشمنان با حيله و نیرنگ، ساخت معبد را به مدت بیش از شش سال به تأخیر انداختند. بالاخره، حکمی صادر شد که به موجب آن ساخت معبد به کلی متوقف شد. این مخالفت شدید، ایمان متزلزل آنها را در بوته آزمایش گذاشت.

همیشه دشمنانی خواهند بود که با کار خدا مخالفت کنند. زندگی ایمان هرگز آسان نیست. اما خدا می‌تواند همه مخالفت‌هایی را که با کار او می‌شود، باطل سازد. وقتی با مخالفت روبرو می‌شویم، نباید احساس ضعف کنیم یا خود را کنار بکشیم، بلکه باید همچنان فعال و صبور باشیم.

کلام خدا

وقتی مردم به سرزمین خود بازگشتند، خود را زیر نفوذ کلام خدا قرار دادند. در حالی که موعظه عزرا از کلام خدا آنها را تقویت می‌کرد، حجی و زکریای نبی نیز به تشویقشان می‌پرداختند. کلام خدا به آنان هر چه را که برای انجام کار خدا احتیاج داشتند، می‌داد.

ما نیز به تشویق و هدایت کلام خدا نیاز داریم. ما باید کلام خدا را اساس ایمان و عمل خود قرار دهیم تا بتوانیم کار خدا را به اتمام برسانیم و به وظیفه‌مان عمل کنیم. هرگز نباید به تعهد خود به شنیدن کلام خدا و اطاعت از آن احساس تردید کنیم.

ایمان و عمل

تشویق رهبران یهودی، قوم را برانگیخت تا کار ساخت معبد را به اتمام برسانند. در طول سالها، آنها با زنان بت‌پرست ازدواج کرده و آداب بت‌پرستی ایشان را اختیار کرده بودند. ایمان آنان، پس از آنکه آزمایش و احیا شد، به زدوده شدن این گناهان از زندگی‌شان نیز منتهی گردید.

ایمان موجب شد که آنها کار بازسازی معبد را کامل کنند و گناه را از جامعه‌شان بزایند. وقتی ما با قلب و فکر خود به خدا توکل می‌کنیم، باید با انجام کارهای روزانه، توکل خود را به خدا در عمل نشان دهیم.

الف - بازگشت اول به رهبری زروبابل (۱:۱ تا ۶:۲۲)

پس از ۷۰ سال تبعید، به اسرای یهودی اجازه داده می‌شود که به سرزمین آبا و اجدادی خود باز گردند. در این سفر، نزدیک به ۵۰٫۰۰۰ نفر باز گشتند. آنها به محض رسیدن به وطن، شروع کردند به بازسازی معبد؛ اما با مواجه شدن با مخالفت‌ها، دلسرد شدند. با تشویق‌های حجی و زکریا، کار را مجدداً شروع کردند و بنای معبد را به پایان رساندند. پیغام انبیا هنوز امروز نیز ما را به حرکت می‌خواند و تشویق می‌کند که به بنای کلیسای خدا ادامه دهیم.

۱- اولین گروه از تبعیدی‌ها به سرزمین خود باز می‌گردند کوروش پادشاه اسرای یهودی را آزاد می‌کند

در سال اول سلطنت کوروش، پادشاه پارس، خداوند آنچه را که توسط ارمیای نبی فرموده بود، به انجام رساند. خداوند کوروش را بر آن داشت تا فرمانی صادر کند و آن را نوشته به سراسر سرزمین پهناورش بفرستد. این است متن آن فرمان:

«من، کوروش پادشاه پارس، اعلام می‌دارم که خداوند، خدای آسمانها، تمام

۱:۱
۲ تا ۲۲:۳۶ و ۲۳
عز ۵:۱۳-۱۷؛ ۶:۵-۵۳
ار ۲۵:۱۴-۱۶؛ ۲۹:۱۰

۲:۱
عز ۳:۱ و ۳
اش ۴۴:۲۸؛ ۴۵:۱-۱۳

خدا برای باز گرداندن یهودیان به سرزمین مادری‌شان از او استفاده کرد. شاید پیشگویی موجود در اشعیا ۴۴:۲۸-۴۵:۶ را که بیش از یک قرن قبل نوشته شده بود، به کوروش نشان داده بودند؛ در آنجا پیشگویی شده که خود کوروش به بازگشت یهودیان به اورشلیم کمک خواهد کرد. دانیال، مقام برجسته دولتی (دانیال ۵:۲۹؛ ۶:۲۸)، از این پیشگویی مطلع بود. کتاب دانیال توضیح بیشتری درباره کوروش می‌دهد.

۱:۱ ارمیا پیشگویی کرده بود که یهودیان ۷۰ سال در اسارت خواهند ماند (ارمیا ۲۵:۱۱؛ ۲۹:۱۰). این دوره ۷۰ ساله را می‌توان به دو شکل محاسبه کرد: (۱) از اولین اسارت در سال ۶۰۵ ق.م (۲ پادشاهان ۱:۲۴) تا سال ۵۳۶ که قربانگاه به وسیله تبعیدی‌هایی که به کشورشان باز گشتند، ساخته شد (عزرا ۱:۳-۶؛ ۲) از سال ۵۸۶ که معبد ویران شد تا سال ۵۱۶ که تبعیدی‌ها بازسازی معبد را به پایان رساندند. بسیاری از محققین شق دوم را ترجیح می‌دهند زیرا معبد مرکز توجه قوم بود و نبض ایشان به‌شمار می‌آمد. یهودیان بدون آن، خود را ملتی احیاشده به حساب نمی‌آوردند.

۲:۱ کوروش یهودی نبود، اما خدا برای باز گرداندن یهودیان تبعیدی به وطنشان، از طریق او عمل کرد. کوروش فرمانی صادر کرد که به یهودیان امکان بازگشت می‌داد و وسایل دفاعی و پول و ظروف معبد را که

۱:۱ کتاب عزرا از سال ۵۳۸ ق.م شروع می‌شود، یعنی ۴۸ سال پس از آنکه نبوکدنصر اورشلیم را ویران کرد، و حکومت جنوبی (یهودا) را شکست داد، و یهودیان را به بابل به اسارت برد (۲ پادشاهان ۲۵؛ ۲ تواریخ ۳۶). نبوکدنصر در سال ۵۶۲ مرد، و چون جانشین او نیرومند نبود، حکومت پارس در سال ۵۳۹، یعنی درست قبل از وقوع رخدادهای مندرج در این کتاب، حکومت بابل را سرنگون ساخت. بابل و پارس، هر دو سیاست معتدلی در قبال اسرای خود داشتند و اجازه می‌دادند که اسرا برای خودشان زمین و خانه و مشاغل معمولی داشته باشند. بسیاری از یهودیان مانند دانیال، مردخای، و استر به مقامات مهمی در دربار ملت فاتح دست یافتند. کوروش، پادشاه پارس، یک قدم فراتر گذاشت: او به بسیاری از تبعیدی‌ها، از جمله یهودیان، اجازه داد که به سرزمین مادری خود باز گردند. او با این کار، امیدوار بود که وفاداری آنان را به دست آورد و بدین ترتیب سپر مطمئنی در مقابل حمله دشمنان در گرداگرد مرزهای امپراطوری پدید آورد.

۱:۱ کوروش، پادشاه پارس (۵۵۹-۵۳۰ ق.م)، با متحد کردن مادها و پارس‌ها به منظور ایجاد یک امپراطوری نیرومند، به تازگی در خاور میانه به قدرت رسیده بود. وقتی او شهرها را به تصرف در می‌آورد، با ساکنان آنها با مهربانی رفتار می‌کرد. کوروش با آنکه خادم خدا نبود، اما

ممالک جهان را به من بخشیده است و به من امر فرموده است که برای او در شهر اورشلیم که در یهودا است خانه‌ای بسازم.^۳ بنابراین، از تمام یهودیانی که در سرزمین من هستند، کسانی که بخواهند می‌توانند به آنجا بازگردند و خانه خداوند، خدای اسرائیل را در اورشلیم بنا کنند. خدا همراه ایشان باشد! همسایگان این یهودیان باید به ایشان طلا و نقره، توشه راه و چهارپایان بدهند و نیز هدایا برای خانه خدا تقدیم کنند.»

پیشگویی‌هایی که با بازگشت اسرائیل از تبعید به تحقق پیوستند

محل آیات	پیشگویی	تاریخ تقریبی پیشگویی	تاریخ تحقق پیشگویی	اهمیت آن
اشعیا ۴۴:۲۸	خدا کورش را به کار خواهد گرفت تا عامل بازگشت بقیه یهودیان شود. اورشلیم بازسازی و معبد تعمیر خواهد شد.	۶۸۸ ق.م.	۵۳۹ ق.م.	از آنجا که خدا از کورش حتی قبل از تولد او نام برده بود، پس می‌دانست چه اتفاقاتی خواهد افتاد زیرا او کنترل همه چیز را در دست دارد.
ارمیا ۲۵:۱۲	بابل به خاطر ویران ساختن اورشلیم و به تبعید بردن قوم خدا، تنبیه خواهد شد.	۶۰۵ ق.م.	۵۳۹ ق.م.	کورش بزرگ بابل را تسخیر کرد. شاید به نظر برسد که خدا شرارت را بدون تنبیه می‌گذارد، اما عواقب بدی کردن اجتناب‌ناپذیر است. خدا شرارت را تنبیه خواهد کرد.
ارمیا ۲۹:۱۰	یهودیان ۷۰ سال را در بابل سپری خواهند کرد، سپس خدا آنها را به وطنشان باز خواهد گرداند.	۵۹۴ ق.م.	۵۳۷ ق.م.	۷۰ سال اسارت سپری شد (نگاه کنید به توضیحات مربوط به ۱:۱)، و خدا برای زروبابل فرصتی مهیا کرد تا هدایت اولین گروه از اسرا را برای بازگشت به وطن به عهده بگیرد. نقشه‌های خدا ممکن است سختی به همراه داشته باشد، اما خواست او به خیریت ما است.
دانیال ۵:۱۷-۳۰	خدا امپراتوری بابل را دوری کرده بود. قرار بود بابل به مادها و پارس‌ها داده شود، و ابرقدرت جدیدی روی کار بیاید.	۵۳۹ ق.م.	۵۳۹ ق.م.	بلشصر کشته شد و بابل همان شب تسخیر گردید. داوری خدا دقیق و سریع است. خدا می‌داند هر یک از ما چه موقع بسوی او باز خواهیم گشت؛ او تا آن موقع ما را آزاد می‌گذارد تا توبه کنیم و بخشش او را بطلبیم.

خدا از طریق انبیای وفادار خود، از پیش فرموده بود که مردم یهودا به خاطر گناهانشان به اسارت برده خواهند شد. اما همچین فرموده بود که پس از این اسارت، آنان را به اورشلیم باز خواهد آورد و شهر و معبد و کشورشان را بازسازی خواهند کرد.

نوکدنصر تصاحب کرده بود، به ایشان بخشید. وقتی با شرایط مشکل مواجه می‌شویم و احساس می‌کنیم که محاصره، مغلوب، یا مطرود شده‌ایم، باید به خاطر بیاوریم که قدرت خدا به امکانات ما محدود نیست. او برای عملی کردن اراده‌اش می‌تواند هر کسی را به کار بگیرد. ۱:۴-۶ در این فرمان تصریح شده بود که یهودیان با

یکدیگر کار کنند تا کار عظیم بازسازی معبد انجام گیرد. برخی به کارهای عملی می‌پرداختند و دیگران وظایف ستادی داشتند. کارهای مهم و بزرگ مستلزم کار گروهی است، یعنی باید برخی در خط مقدم باشند و سایرین در خطوط پشتیبانی. برای عملی شدن هر کار بزرگی، تک تک وظایف حیاتی هستند.

از طرف دیگر، خدا اشتیاق فراوان در دل رهبران طایفه‌های یهودا و بنیامین، و کاهنان و لاویان ایجاد کرد تا به اورشلیم باز گردند و خانه خداوند را دوباره بنا کنند. تمام همسایگان، علاوه بر هدایایی که برای خانه خدا تقدیم نمودند، هدایایی نیز از طلا و نقره، توشه راه و چهارپایان به مسافران دادند.

کوروش نیز اشیاء قیمتی خانه خداوند را که نبوکدنصر آنها را از اورشلیم آورده و در معبد خدایان خود گذاشته بود، به یهودیان پس داد.^۸ کورش به خزانه‌دار خود، «میتراداد»، دستور داد که تمام این اشیاء قیمتی را از خزانه بیرون بیاورد و به شیشبصر، سرپرست یهودیانی که به سرزمین یهودا بازمی‌گشتند، تحویل بدهد.

۵:۱
توا ۲۲:۳۶

۷:۱
۱۶:۲۴ : ۱۳:۲۵
توا ۲ ۱۸۷:۳۶
عز ۱: ۱۱۹-۵۶
۸:۱
عز ۱: ۱۱ : ۱۴:۵

اورشلیم کاری بود سخت و خطرناک و پرهزینه، و بیش از چهار ماه طول می‌کشید. اورشلیم و نواحی اطراف آن خرابه بود، از این رو اقامت در این مناطق راحت نبود. درضمن، ساکنان جدید نواحی اورشلیم با ایشان حالتی خصمانه داشتند.

اسناد پارسی نشان می‌دهد که بسیاری از یهودیانی که در قلمرو این حکومت زندگی می‌کردند، از ثروت زیادی برخوردار بودند. بازگشت به اورشلیم می‌توانست به معنای از دست دادن همه چیز و شروع از صفر باشد. بسیاری از ایشان حاضر نبودند چنین کاری بکنند؛ آنها ثروت و امنیت را به فداکاری‌ای که کار خدا ایجاد می‌کرد، ترجیح دادند. اولویت‌های آنها تفاوت داشت (مرقس ۴: ۱۸ و ۱۹). امروزه نیز ایمانداران باید مراقب باشند که رفاه و امنیت و مادیات آنها را از انجام اراده خدا باز ندارد.

۷:۱ وقتی نبوکدنصر پادشاه معبد را ویران کرد، بسیاری از اشیاء قیمتی آن را با خود برد. هر چه را هم که باقی ماند، سوزاند (۲ تواریخ ۳۶: ۱۸ و ۱۹). بسیاری از این اشیاء از طلای خالص ساخته شده بود (۱ تواریخ ۷: ۴۸-۵۰). کورش از سر لطف آنها را به یهودیان باز گرداند تا در معبدی که قرار بود بزودی بازسازی شود قرار دهند.

۸:۱ شیشبصر یا نام زروبابل است به بابلی؛ او یکی از رهبران یهودی طی بازگشت اول (۲: ۲؛ ۸: ۳؛ ۳: ۴) بود؛ یا نام یک مقام دولتی بوده که مسؤولیت مراجعت کنندگان یهودی را بر عهده داشته است. دلایلی که شاید شیشبصر همان زروبابل باشد، به این قرار است: (۱) هر دو فرماندار نامیده شده‌اند (۱۴: ۵؛ ۱۴: ۱)؛ (۲) هر دو سرپرست مراجعت کنندگان یهودی خوانده شده‌اند (۸: ۱؛ ۲: ۲)؛ (۳) هر دو، ساختمان معبد را بنیاد گذاشتند (۸: ۳؛ ۱۶: ۵)؛ و (۴) به یهودیانی که در تبعید بودند، اغلب نامه‌های بابلی داده می‌شد (نگاه کنید به دانیال ۷: ۱ که در آنجا به دانیال و دوستانش نامه‌های جدید دادند).

۵:۱ کورش، پادشاه تمام منطقه‌ای بود که زمانی تحت سیطره آشور و بابل قرار داشت. آشور، اسرائیلی‌ها را در سال ۷۲۲ ق.م. از حکومت شمالی (اسرائیل) بیرون رانده بود. بابل، اسرائیلی‌ها را در سال ۵۸۶ ق.م. از حکومت جنوبی (یهودا) به اسارت برده بود. بنابراین، اعلامیه آزادی کورش برای هر ۱۲ قبیله بود، اما فقط قبیله یهودا و بنیامین به آن پاسخ مثبت دادند و بازگشتند تا معبد خدا را بازسازی کنند. آشور، ده قبیله حکومت شمالی را به قدری پخش و پراکنده کرده بود، و آنقدر زمان طولانی از اسارت آنها گذشته بود که بسیاری از آنها از میراث حقیقی خود مطمئن نبودند و علاقه‌ای نداشتند که در بازسازی معبد سهیم شوند.

۵:۱ خدا «اشتیاق فراوان» در دل رهبران قوم یهود گذاشت که به اورشلیم باز گردند و معبد را بازسازی کنند. تغییرات بزرگ از درون آغاز می‌شود، زیرا خدا تغییر را از نگرشها و اعتقادات و تمایلات ما شروع می‌کند. این تغییرات درونی منجر به شکوفا شدن اعمال ایمان می‌شود. پس از ۴۸ سال اسارت، یهودیان متکبر فروتن شده بودند. وقتی نگرشها و تمایلات یهودیان تغییر کرد، خدا به تنبیه قومش پایان داد و فرصت دیگری به آنان داد تا به موطن خود باز گردند و همه چیز را از نو شروع کنند. پولس به ما یادآوری می‌کند که «خدا خودش در وجود شما کار می‌کند تا بتوانید با میل و رغبت او را اطاعت نمایید و اعمالی را به‌جا آورید که مورد پسند او است» (فیلیپان ۲: ۱۳). برای انجام اراده خدا، ابتدا باید میل و رغبت آن را داشته باشید. آیا حاضرید فروتن شوید و از فرصت‌هایی که او به شما می‌دهد استفاده کنید، و در مسیر او گام بردارید؟ از خدا بخواهید که به شما اشتیاق دهد که از او جدی‌تر پیروی کنید.

۶:۱ بسیاری از یهودیان ترجیح دادند که به‌جای بازگشت به سرزمین خود، در همان محلی که بودند بمانند. سفر به

۹:۱
عز ۷:۱

۹ این اشیاء قیمتی عبارت بودند از:

سینی طلا ۳۰ عدد

سینی نقره ۱۰۰۰ عدد

سینی‌های دیگر ۲۹ عدد

جام طلا ۳۰ عدد

جام نقره ۴۱۰ عدد

ظروف دیگر ۱۰۰۰ عدد

۱۱:۱
عز ۸:۱

۱۱ روهمرفته ۴۰۰ شیء قیمتی از طلا و نقره به شیشبصر سپرده شد و او آنها را همراه یهودیان به اورشليم بازگرداند.

تبعیدی‌هایی که با زرو بابل باز گشتند

۱:۲
پاد ۱۱:۲۵، ۱۶:۱۴-۲۴
توا ۲۰:۳۶

۲ عدهٔ زیادی از یهودیانی که نبوکدنصر، پادشاه بابل، آنها را اسیر کرده به بابل برده بود، به یهودا و اورشليم بازگشتند و هر کس به زادگاه

۲:۲
نخ ۷:۷

خود رفت. رهبران یهودیان در این سفر عبارت بودند از: زرو بابل، یهوشع، نحمیا، سرايا، رعيلایا، مردخای، بلشان، مسفار، بغوای، رحوم و بعنه.

نام طایفه‌های یهودیانی که به وطن بازگشتند و تعداد آنها، به شرح زیر است:

۳:۲
توا ۴۴-۱:۹
نخ ۳۸۸:۷

۳-۳۵ از طایفه فرعوش ۲۱۷۲ نفر؛

از طایفه شفتیا ۳۷۲ نفر؛

از طایفه آرح ۷۷۵ نفر؛

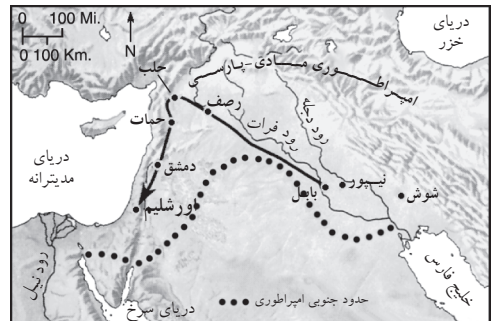
از طایفه فحت موآب (که از نسل یسوع و یوآب بود) ۲۸۱۲ نفر؛

از طایفه عیلام ۱۲۵۴ نفر؛

از طایفه زتو ۹۴۵ نفر؛

۲:۲ این آن نحمیا نیست که ۸۰ سال بعد دیوارهای اورشليم را بازسازی کرد؛ و این مردخای که اینجا از او نام برده شده است، همان شخصی نیست که در کتاب استر ظاهر می‌شود.

۲:۲-۳۵ این افراد از قبایل یهودا و بنیامین بودند (۵:۱). طایفه می‌توانست به خاندان یا شهر یا سرزمین مورد سکونت افراد آن اشاره داشته باشد.

سفر بسوی وطن

امپراطوری عظیم مادها و پارسها همه مناطق روی نقشه و حتی بیشتر از آن را در بر می‌گرفت. گروهی از تبعیدی‌ها سفر طولانی بازگشت به وطن خود را آغاز کردند. اما بسیاری نیز رفاه و امنیتی را که در قلمرو پارس داشتند به سفر پر خطر بازگشت به اورشليم ترجیح دادند، و در نتیجه تصمیم گرفتند در همان محل بمانند.

از طایفه زکای ۷۶۰ نفر؛
 از طایفه بانی ۶۴۲ نفر؛
 از طایفه بیای ۶۲۳ نفر؛
 از طایفه ازجد ۱۲۲۲ نفر؛
 از طایفه ادونیکام ۶۶۶ نفر؛
 از طایفه بغوای ۲۰۵۶ نفر؛
 از طایفه عادین ۴۵۴ نفر؛
 از طایفه آطیر (که از نسل حزقیا بود) ۹۸ نفر؛
 از طایفه بیصای ۳۲۳ نفر؛
 از طایفه یوره ۱۱۲ نفر؛
 از طایفه حاشوم ۲۲۳ نفر؛
 از طایفه جبار ۹۵ نفر؛
 از طایفه بیت لحم ۱۲۳ نفر؛
 از طایفه نطوفه ۵۶ نفر؛
 از طایفه عناتوت ۱۲۸ نفر؛
 از طایفه عزموت ۴۲ نفر؛
 از طایفه‌های قریت یعاریم و کفیره و بئروت ۷۴۳ نفر؛
 از طایفه‌های رامه و جیع ۶۲۱ نفر؛
 از طایفه مخماس ۱۲۲ نفر؛
 از طایفه‌های بیت‌ئیل و عای ۲۲۳ نفر؛
 از طایفه نبو ۵۲ نفر؛

بازگشت از تبعید	سال بازگشت	تعداد افراد بازگشتی	پادشاه وقت پارس	رهبر یهودی	دست‌آورد اصلی
	۵۳۷ ق.م.	۵۰,۰۰۰	کوروش	زروبابل	آنها معبد را بازسازی کردند، اما تنها پس از ۲۰ سال تلاش. کار ساخت معبد سالها به تعویق افتاد، اما بالاخره تمام شد.
	۴۵۸ ق.م.	۲,۰۰۰ مرد و خانواده‌های آنها	اردشیر	عزرا	عزرا در مقابل ناطاعتی روحانی مردم واکنش نشان داد و آنها توبه کردند و عبادت در معبد را برقرار نمودند. اما دیوار اورشلیم ویران باقی ماند.
	۴۴۵ ق.م.	گروهی کوچک	اردشیر	نحمیا	شهر بازسازی شد و در پی آن بیداری روحانی آمد. اما باز مردم درگیر مسأله ناطاعتی بودند.

بابل که زمانی کشوری قدرتمند بود و اورشلیم را نابود کرده و مردم یهودا را به اسارت برده بود، خودش کشوری مغلوب شده بود. پارس ابرقدرت جدید بود و در پی خط‌مشی جدید ایشان در قبال بیگانگان، اسرا اجازه یافتند که به سرزمین مادری خود باز گردند. مردم یهودا و اسرائیل طی سه گروه، متوالی هم به سرزمین مادری خود باز گشتند.

از طایفه مغییش ۱۵۶ نفر؛

از طایفه عیلام ۱۲۵۴ نفر؛

از طایفه حاریم ۳۲۰ نفر؛

از طایفه‌های لود، حادید و اونو ۷۲۵ نفر؛

از طایفه اریحا ۳۴۵ نفر؛

از طایفه سناعه ۳۶۳۰ نفر.

۳۶-۳۹ تعداد کاهنانی که به وطن باز گشتند به شرح زیر است:

از طایفه یدعیا (که از نسل یشوع بود) ۹۷۳ نفر؛

از طایفه امیر ۱۰۵۲ نفر؛

از طایفه فشحور ۱۲۴۷ نفر؛

از طایفه حاریم ۱۰۱۷ نفر.

۴۰-۴۲ تعداد لایوانی که به وطن برگشتند به شرح زیر است:

از طایفه‌های یشوع و قدمی‌ئیل (که از نسل هودویا بودند) ۷۴ نفر؛

خوانندگان و نوازندگان خانه خدا (که از نسل آساف بودند) ۱۲۸ نفر؛

نگهبانان خانه خدا (که از نسل شلوم، آطیر، طلumon، عقوب، حطیطا و شوبای

بودند) ۱۳۹ نفر.

۴۳-۵۴ خدمتگزاران خانه خدا که به وطن باز گشتند از طایفه‌های زیر بودند:

صیحا، حسوفا، طباعوت، قیروس، سبعا،

فادون، لبانه، حجاب، عقوب، حاجاب،

شملائی، حانان، جدیل، جحر، رآیا، رصین،

نقودا، جزام، عزه، فاسیح، بیسای، اسنه،

معونیم، نفوسیم، بقبوق، حقوفا، حرحور، بصلوت،

محیدا، حرشا، یرقوس، سیسرا، تامح، نصیح، حطیفا.

۵۵ و ۵۶ این افراد نیز که از نسل خادمان سلیمان پادشاه بودند به وطن برگشتند:

سوطای، هصوفرت، فرودا،

یعله، درقون، جدیل،

شفطیا، حطیل، فوخرت حطبائیم و آمی.

۵۸ خدمتگزاران خانه خدا و نسل خادمان سلیمان پادشاه، جمعاً ۳۹۲ نفر بودند.

۵۹ در این هنگام گروهی دیگر از تل ملح، تل حرشا، کروب، ادان و امیر

به اورشلیم و سایر شهرهای یهودا باز گشتند. آنها نمی‌توانستند از طریق

۳۶:۲

اتوا ۱۰:۹؛ ۱۱:۲۴؛ ۱۸:۷

نح ۴۲:۳۹:۷

۴۰:۲

نح ۴۵:۴۳:۷

۴۳:۲

نح ۵۶:۴۶:۷

۵۵:۲

نح ۵۹:۵۷:۷

۵۹:۲

نح ۶۵:۶۳:۶۱:۷

محروم می‌شدند. برای مثال، تنها کسانی که از نسل لای (نتیجه ابراهیم) بودند، می‌توانستند در معبد خدمت کنند.

۵۹:۲ نسب‌نامه برای عبری‌ها حائز اهمیت بود. اگر آنها نمی‌توانستند ثابت کنند که از نسل ابراهیم‌اند، یهودی واقعی به‌شمار نمی‌آمدند و از بعضی از امتیازات ویژه

نسب‌نامه‌های خود ثابت کنند که اسرائیلی‌اند. ۴۰ اینها از طایفه‌های دلایا، طوییا و نقودا بودند که جمعاً ۶۵۲ نفر می‌شدند.

۴۱ از کاهنان سه طایفه به نامهای حبایا و هقوص و برزلائی به اورشلیم بازگشتند. (بزرگ طایفه برزلائی همان کسی است که با یکی از دختران برزلائی جلعادی ازدواج کرد و نام خانوادگی او را روی خود گذاشت.) ۴۲ ولی ایشان چون نتوانستند از طریق نسب‌نامه‌های خود ثابت کنند که از نسل کاهنان هستند، از کهنات اخراج شدند. ۴۳ حاکم یهودیان به ایشان اجازه نداد از قربانی‌های سهم کاهنان بخورند تا اینکه بوسیلهٔ اوریم و تمیم از طرف خداوند معلوم شود که آیا ایشان واقعاً از نسل کاهنان هستند یا نه.

۴۴ و ۴۵ پس جمعاً ۴۲۳۶۰ نفر به سرزمین یهودا بازگشتند. علاوه بر این تعداد ۳۳۷۷ گلام و کنیز و ۲۰۰ نوازنده مرد و زن نیز به وطن بازگشتند. ۴۶ و ۴۷ آنها ۷۳۶ اسب، ۲۴۵ قاطر، ۴۳۵ شتر و ۶۷۲۰ الاغ با خود بردند.

۴۸ وقتی یهودیان به اورشلیم رسیدند، بعضی از سران قوم برای بازسازی خانه خداوند هدایای داوطلبانه تقدیم کردند. ۴۹ هر یک از ایشان بقدر توانایی خود هدیه داد، که رویهمرفته عبارت بود از: ۵۰۰ کیلوگرم طلا و ۲۸۰۰ کیلوگرم نقره و صد دست لباس برای کاهنان.

۵۰ پس کاهنان، لایوان، خوانندگان و نوازندگان و نگهبانان و خدمتگزاران خانه خدا و بعضی از مردم در اورشلیم و شهرهای اطراف آن ساکن شدند. بقیه قوم نیز به شهرهای خود رفتند.

۲- یهودیان معبد را بازسازی می‌کنند رهبران قربانگاه را بازسازی می‌کنند

۳ در ماه هفتم سال، تمام کسانی که به سرزمین یهودا بازگشته بودند از شهرهای خود آمده در اورشلیم جمع شدند. ۲ آنگاه یهوشع کاهن پسر

۶۰:۲
نح ۶۲:۷

۶۱:۲
اسمو ۲۷:۱۷

۶۲:۲
خرو ۳۰:۲۸
لاو ۲۳-۲۱:۲۱
اعد ۱۰:۳، ۱۶:۳۹، ۴۰
عز ۵:۲

۶۴:۲
نح ۶۷:۶-۶۷

۶۸:۲
نح ۷۲-۷۰:۷

۷۰:۲
نح ۷۳:۷

۱:۳
لاو ۱۷:۱-۱۳:۸
تث ۷:۴-۱۲
اتوا ۳-۱۷:۲۰
عز ۲:۲
نح ۱۲:۸
حجی ۱:۱
زکر ۳:۱۳، ۴:۱۰-۶
۱۱ و ۱۰:۶

باشد که می‌دهید، بلکه دعوت خدا را در نظر بگیرید که از شما می‌خواهد سخاوتمندانه هدیه بدهید.

۴ ۶۹:۲ پولی که داده شد برای شروع بازسازی معبد کافی بود. مردم از ذخایر مالی خود بهترین‌ها را دادند. آنها صادقانه و مشتاقانه هدیه دادند؛ اما شکوه این معبد هرگز به پای معبد سلیمان نرسید. مبلغی که داود برای شروع ساخت معبد جمع‌آوری کرد هزار برابر بیشتر بود (اتواریخ ۱۴:۲۲). برخی از مردم وقتی معبد باشکوهی را که نابود شده بود، به‌خاطر آوردند، گریستند (۱۲:۳).

۳ و ۲ ۳:۲ یکی از اولین کارهای رسمی یهودیان، بر پا کردن قربانگاه بود. قربانگاه مظهر حضور و حفاظت خدا بود. قربانگاه همچنین نشان‌دهنده وقف انحصاری

۲ ۶۳ و ۶۲:۲ اوریم و تمیم دو شیء بودند احتمالاً به شکل سنگ مسطح که در ابتدا در جامه کاهن اعظم حمل می‌شد. از آنها برای تشخیص اراده خدا در مورد موضوع‌های مهم استفاده می‌شد. (نگاه کنید به توضیحات مربوط به اسموئیل ۱:۱۰:۲۰).

۲ ۶۹ و ۶۸:۲ همین که کار بازسازی معبد شروع شد، همه در آن سهیم شدند. تلاش و همکاری همه لازم بود، و مردم هر چه در توان داشتند، دادند. ما اغلب هدیه دادن به کار خدا را به ده‌یک درآمدان محدود می‌کنیم. اما کتاب مقدس تأکید می‌کند که هر چه را که می‌توانیم بدهیم، باید با تمام وجود بدهیم (۲ قرتیان ۸:۱۲؛ ۹:۶). اجازه ندهید مازاد درآمندان، تعیین‌کننده مقدار هدیه‌ای

یهوصادق و سایر کاهنان، و زروبابل پسر شلتئیل و خاندان او قربانگاه خدای اسرائیل را دوباره بنا کردند. سپس همانطور که در کتاب تورات موسی، مرد خدا، دستور داده شده بود، قربانی‌های سوختنی تقدیم نمودند.^{۳:۳} گرچه یهودیانی که به سرزمین خود بازگشته بودند از مردمی که در آن سرزمین بودند می‌ترسیدند، با اینحال قربانگاه را در جای سابق خود بنا کردند و روی آن، قربانی‌های سوختنی صبح و عصر را به خداوند تقدیم نمودند.^۴ آنها عید خیمه‌ها را همانطور که در کتاب تورات موسی نوشته شده بود، برگزار کردند و در طول روزهای عید، قربانی‌هایی را که برای هر روز تعیین شده بود، تقدیم نمودند.^۵ از آن پس، آنها بطور مرتب قربانی‌های سوختنی روزانه، قربانی‌های مخصوص جشن ماه نو و جشنهای سالیانه خداوند را تقدیم می‌کردند. علاوه بر این قربانی‌ها، هدایای داوطلبانه هم به خداوند تقدیم می‌شد. ۶ روز اول ماه هفتم، حتی قبل از گذاشتن پایه‌های خانه خداوند، کاهنان شروع به تقدیم قربانی‌های سوختنی برای خداوند کردند.

۷ سپس برای بازسازی خانه خدا عده‌ای بنا و نجار استخدام کردند و به اهالی صور و صیدون مواد غذایی، شراب و روغن زیتون دادند و از آنها چوب سرو گرفتند. این چوبها از لبنان، از طریق دریا، به یافا حمل می‌شد. تمام اینها با اجازه کورش، پادشاه پارس، انجام می‌گرفت.

۳:۳
خرو ۴۲:۳۸-۲۹
اعد ۸۱:۲۸

۴:۳
لاو ۳۶-۳۴:۲۳
اعد ۱۷:۱۴-۸

۵:۳
خرو ۴۲:۲۹
لاو ۳:۱
اعد ۳۹:۲۹ ؛ ۱۴-۱۱:۲۸
تث ۱۷:۶:۱۲

۷:۳
۱پاد ۱۱-۹:۵
توا ۱۰:۲ ؛ ۱۶-۱۰:۲

زندگی می‌کردند، درست همان کاری که اجدادشان در راه خود بسوی سرزمین موعود به هنگام عبور از بیابان کرده بودند. عید خیمه‌ها یادآور محافظت و هدایت خدا در گذشته در بیابان و محبت پایدار او بود. عید خیمه‌ها به‌طور مفصل در لاویان ۳۶:۳۳-۲۳ شرح داده شده است.

۵:۳ تقریباً بلافاصله بعد از آنکه تبعیدی‌ها به سرزمین خود رسیدند، قربانگاهی ساختند. مردم حتی پیش از آنکه پایه معبد گذاشته شود، از طریق تقدیم قربانی شروع کردند به عبادت خدا. آنها بعد از سالها اسارت، درس لازم را فرا گرفته بودند: آنها درک کرده بودند که خدا از کسانی که او را نادیده می‌گیرند، محافظت خاصی به‌عمل نمی‌آورد. آنها زمانی که نسبتاً قوی بودند، مغلوب بابلی‌ها شدند؛ حالا جمعیتی کوچک، ضعیف، و در محاصره دشمنان بودند. اگر لازم بود زمانی به قدرت خدا اتکا کنند، حالا زمان آن بود. آنها به اهمیت اطاعت قلبی از خدا، و نه اطاعت از روی عادت، پی برده بودند. اگر خواهان کمک الهی به‌هنگام انجام کارهای خطیر هستیم، اول باید اطمینان حاصل کنیم که رابطه ما با او استوار است.

۷:۳ وقتی سلیمان معبد اول را ساخت (۲تواریخ ۲)، او نیز مواد غذایی و زیتون را که از محصولات فراوان اسرائیل بود، با چوب که اسرائیل با کمبود آن مواجه بود، معاوضه کرد.

آنها به خدا بود. زروبابل قربانی‌های سوختنی را مطابق دستورالعمل شریعت موسی تقدیم کرد (لاویان ۷-۱). تقدیم قربانی‌ها ضروری بود، زیرا نشان‌دهنده آن بود که مردم طالب هدایت خدا هستند، و دوباره می‌خواهند خود را وقف آن نوع زندگی‌ای کنند که خدا دستور داده است، و خواهان آمدن هر روزه به حضور او برای بخشایش گناهان خود می‌باشند.

۳:۳ در اطراف یهودیان مردمانی از نژاد مختلط زندگی می‌کردند که اجدادشان تحت سلطه آشوریها در آمده بودند؛ یهودیان می‌ترسیدند که مورد حمله این دسته از مردم قرار بگیرند. پس از شکست اسرائیل (حکومت شمالی) در سال ۷۲۲ ق.م، و تبعید اهالی آن به نقاط دیگر (۴و۱)، آشوریها بیگانگان را به زور در اسرائیل اسکان دادند. این شیوه اسکان، تاکتیک معمول آشوریها بود تا بدینوسیله از شورشهای ملی‌گرایانه ملل تحت سلطه خود جلوگیری کنند (نگاه کنید به ۴و۱). برخی از کسانی که در اسرائیل (حکومت شمالی) اسکان داده شده بودند، به‌سمت جنوب به نزدیکی اورشلیم مهاجرت کرده بودند. اینان فکر می‌کردند که تبعیدی‌های بازگشتی خطری خواهند بود برای ادعای ایشان در مورد مالکیت آن سرزمین.

۴:۳ عید خیمه‌ها هفت روز به طول می‌انجامید. در این مدت، مردم در مسکن‌های موقتی (نظیر خیمه یا آلونک)

مردم به بازسازی معبد می‌پردازند

در ماه دوم از سال دوم ورود یهودیان به اورشلیم، زروبابل، یهوشع، کاهنان، لایوان و تمام کسانی که به سرزمین یهودا بازگشته بودند کار بازسازی خانه خدا را شروع کردند. لایوانی که بیست سال یا بیشتر سن داشتند، تعیین شدند تا بر این کار نظارت کنند.^۱ نظارت بر کار کارگران بعهدہ یسوع و پسران و برادرانش و قدمی‌ئیل و پسرانش (از نسل هودویا) گذاشته شد. (لایوان طایفه حیناداد نیز در این کار به ایشان کمک می‌کردند.)

اوقتی پایه‌های خانه خداوند گذاشته شد، کاهنان لباس مخصوص خود را پوشیدند و شیپورها را نواختند و لایوان طایفه آساف سنجهای خود را به صدا درآوردند تا مطابق رسم داود پادشاه، خداوند را ستایش کنند.^{۱۱} ایشان با این کلمات در وصف خداوند می‌سراییدند: «خداوند نیکوست و محبتش برای اسرائیل بی‌پایان!» سپس برای پایه‌گذاری خانه خداوند، تمام قوم با صدای بلند، خدا را شکر کردند.^{۱۲} اما بسیاری از کاهنان و لایوان و سران قوم که پیر بودند و خانه‌ای را که سلیمان برای خداوند ساخته بود دیده بودند، وقتی پایه‌های خانه خداوند را که گذاشته می‌شد دیدند، با صدای بلند گریستند، در

۸:۳
اعد ۳:۴
توا ۳۲:۲۴-۲۳

۱۰:۳
توا ۱۹:۱۳-۱۱:۲۸

۱۱:۳
توا ۲۰:۲۹ ؛ ۴۱:۳۴-۱۶
نح ۲۴:۱۲
مز ۱۷:۲۴ ؛ ۱۰-۷ ؛ ۱۷:۱۰۳ ؛
اش ۱:۱۰۶
اش ۶:۱۲
۱۲:۳
حجی ۳:۲

ما ایجاد می‌کند و قدرت استفاده از آن را نیز به ما می‌دهد. به‌جای آنکه خود را بستاییم، باید خدا را به‌خاطر کارهایی که در ما و از طریق ما انجام داده است، سپاس گوئیم.

۱۱:۳ در کتاب مقدس سرودها و مراسمی همراه با موسیقی ثبت شده است. برای مطالعه وقایعی از این دست، نگاه کنید به جدول موجود در خروج فصل ۱۵.

۱۲:۳ معبد بعد از گذشت پنجاه سال از نابودی آن، داشت بازسازی می‌شد (۵۳۶ ق.م). بعضی از افراد سالخورده‌تر معبد سلیمان را به‌خاطر آوردند و متأثر شدند زیرا شکوه معبد جدید به‌پای معبد اول نمی‌رسید. اما از نظر خدا، حالت قلبی سازندگان معبد و عبادت‌کنندگان بیش از زیبایی این بنا اهمیت داشت. خدا به آنچه که هستیم بیشتر توجه دارد تا به آنچه که انجام می‌دهیم. دنیای ما همیشه در حال تغییر است، و کارهای یا شکوه از بین می‌رود و محو می‌شود. اگر کار شما برای خدا در مقایسه با کار دیگران بزرگ به‌نظر نمی‌رسد، نگران نباشید. برای خدا رابطه شما با او مهم‌تر از اینها است.

۱۲:۳ از آنجا که بنیاد معبد جدید بر بنیاد معبد سلیمان گذاشته شد، دو بنا ظاهراً از نظر اندازه فرقی با هم نداشتند، اما معبد قدیمی از نظر تزئینات پرشکوه‌تر بود، و در میان ساختمانهای متعدد و یک حیاط بزرگ محاط بود. هر دو معبد از چوب سرو وارداتی ساخته شده بود، اما معبد سلیمان به مقادیر زیادی طلا و سنگهای قیمتی مزین بود. بنای معبد سلیمان بیش از هفت سال طول کشید؛ اما

۸:۳ چرا بازسازی معبد را حتی قبل از مرمت دیوار شهر شروع کردند؟ معبد برای اهداف روحانی مورد استفاده قرار می‌گرفت، در حالی که دیوار شهر کاربرد نظامی و سیاسی داشت. همیشه خدا از قوم محافظت کرده بود، و یهودیان می‌دانستند که اگر خدا با آنها نباشد، محکم‌ترین دیوارها نیز قادر به محافظت از آنها نخواهد بود. مردم می‌دانستند که زندگی صحیح روحانی بر تضمین دفاع ملی اولویت دارد.

۸:۳ مرحله **آبادگی** برای بنای معبد، به‌تنهایی از ماه مهر (۱:۳) تا ماه خرداد طول کشید. در این مدت، قربانگاه ساخته شد، مصالح سفارش داده‌شده تحویل گرفته شد، و کارگران استخدام شدند. تبعیدی‌ها برای برنامه‌ریزی به وقت احتیاج داشتند زیرا برنامه ساخت معبد برای آنها حائز اهمیت بود. کارهای تدارکاتی شاید قهرمانانه یا روحانی به‌نظر نرسد، اما برای انجام گرفتن خوب هر برنامه‌ای، حیاتی است.

۱۱و۱۰:۳ داود دستورالعمل‌های مشخصی در خصوص استفاده از موسیقی و سرود برای مراسم عبادتی در معبد داده بود (تواریخ ۱۶و۲۵).

۱۱و۱۰:۳ اتمام پایه‌گذاری معبد مستلزم تلاش زیاد همه کسانی بود که در کار بازسازی معبد سهم بودند. اما هیچ کس سعی نکرد از خودش و از سخت‌کوشی خود تعریف کند، بلکه همه خدا را به‌خاطر کاری که کرده بود، ستودند. همه عطایای خوب مانند مهارت، توانایی، قوت، و رهبری از خدا است و خدا میل به استفاده از این عطایا را برای خود در

حالیکه دیگران از شادی فریاد برمی آوردند. ^{۱۳} کسی نمی توانست صدای گریه را از فریاد شادی تشخیص دهد، زیرا این صداها چنان بلند بود که از فاصله دور نیز به گوش می رسید.

دشمنان با بازسازی معبد مخالفت می کنند

وقتی دشمنان مردم یهودا و بنیامین شنیدند که یهودیان تبعید شده بازگشته اند و مشغول بازسازی خانه خداوند، خدای اسرائیل هستند، نزد زروبابل و سران قوم آمدند و گفتند: «بگذارید ما هم در بازسازی خانه خدا با شما همکاری کنیم، چون ما هم مثل شما، خدای یگانه را می پرستیم. از وقتی که اسرحدون، امپراتور آشور، ما را به اینجا آورده است همیشه برای خدای شما قربانی کرده ایم.»

^۴ ولی زروبابل و یهوشع و سایر سران قوم یهود جواب دادند: «به شما اجازه نمی دهیم در این کار شریک باشید. خانه خداوند، خدای اسرائیل، همانطور که کورش پادشاه پارس فرمان داده است، باید به دست قوم اسرائیل ساخته شود.»
آپس ساکنان آنجا به تضعیف روحیه یهودیان پرداخته، در کار بازسازی خانه

۲:۴

۳۷:۱۹ یاد ۲

عز ۷:۴-۱۰

نح ۱۳:۱-۴

۳:۴

عز ۱:۱-۴؛ ۵:۳-۶

نح ۲:۲

۴:۴

عز ۵:۵؛ ۲۴:۴-۷

نح ۲۲:۱۲

حجی ۱۵و۱۴، ۱۰:۱

۱:۴-۶ ایمانداران وقتی برای خدا کار می کنند، باید انتظار مخالفت را داشته باشند (۲ تیموتائوس ۳:۱۲). بی ایمانان و نیروهای شریر همیشه علیه خدا و قوم او در کارند. این مخالفت‌ها ممکن است به شکل پیشنهاد همکاری (۲:۴)، تلاش برای تضعیف روحیه و ترساندن (۴:۴ و ۵)، و یا نسبت دادن اتهامات ناحق (۶:۴) باشد. اگر یاد بگیرید انتظار چنین مخالفت‌هایی را داشته باشید، آنها مانع کار شما برای خدا نخواهد شد. به کاری که خدا برای شما در نظر دارد ادامه دهید، و مطمئن باشید طریق غالب شدن بر موانع را به شما نشان خواهد داد.

۲:۴ این دشمنان مدعی شدند همان خدایی را می پرستند که زروبابل و بقیه یهودیان می پرستیدند. ادعایشان از یک جهت درست بود، زیرا آنان در کنار خدایان متعدد دیگر، خدای یهودیان را نیز می پرستیدند (نگاه کنید به ۲ پادشاهان ۱۷:۲۷-۲۹، ۳۲-۳۴، ۴۱). اما این از دید خدا نه عبادت، بلکه گناه و سرکشی بود. پرستش حقیقی مستلزم آن است که فقط و فقط خدای واحد را پرستیم و سرسپرده او باشیم (خروج ۳۳:۲۰). و حال آنکه این بیگانگان، خدا را صرفاً یکی از بت‌های بی شمار خود می دانستند. انگیزه واقعی آنها پرستش خدا نبود، بلکه می خواستند برنامه بازسازی معبد را مختل کنند. امروزه نیز ایمانداران باید مواظب کسانی باشند که ادعا می کنند مسیحی هستند اما از اعمالشان آشکارا پیدا است که فقط در پی منافع خویش‌اند.

بنای معبد زروبابل در حدود چهار سال به طول انجامید. معبد سلیمان در مرکز شهری پر رونق قرار داشت؛ معبد زروبابل در وسط خرابه‌ها بود. با این اوصاف، هیچ تعجبی ندارد که بعضی گریه کردند.

۱۳:۳ جشنی که بعد از گذاشته شدن پایه‌های معبد برگزار شد، با احساسات و عواطف متناقضی همراه بود: گریه و فریاد شادی. بروز هر دو احساس موجه بود. کار خدا در بین ما می تواند هم ما را بر انگیزد که به خاطر لطف و فیض او شادی کنیم، و هم به خاطر گناهان خود که باعث ایجاد فاصله بین ما و او شده است، ماتم بگیریم. وقتی به حضور خدای قادر مطلق می آییم، نباید تعجب کنیم از اینکه در عین غرق شدن در شادی و شکرگزاری، با هوشیاری کامل از بی لیاقتی خود آگاه باشیم.

۱۵:۴ دشمنان یهودا و بنیامین کسانی بودند که پس از تسخیر اسرائیل توسط حکومت آشور، در مملکت شمالی اسکان داده شدند (نگاه کنید به ۲ پادشاهان ۱۷ و توضیحات مربوط به ۳:۳). این افراد در تلاش برای رخنه در بین یهودیان و مختل کردن برنامه ساخت معبد، پیشنهاد کردند در بازسازی معبد به یهودیان کمک کنند. آنها می خواستند از نزدیک مواظب کارهایی باشند که یهودیان می کردند، و امیدوار بودند مانع از آن شوند که اورشلیم دوباره قدرت گیرد. اما یهودیان به نیرنگ آنها پی بردند. چنین همکاری بی ایمانان می توانست قوم خدا را وسوسه کند که از اهداف خود عدول کنند.

خدا موانع بسیار ایجاد کردند.^۵ در ضمن به برخی از مقامات رشوه دادند تا علیه آنها اقدام کنند. این کارشکنیها در تمام دوران سلطنت کورش وجود داشت و تا سلطنت داریوش ادامه یافت.

اردشیر پادشاه کار را متوقف می کند

^۶در آغاز سلطنت خشایارشا، دشمنان مردم یهودا و اورشلیم شکایت نامه‌ای علیه آنها برای پادشاه، فرستادند.

^۷در دوران سلطنت اردشیر نیز شکایت نامه‌ای علیه مردم یهودا و اورشلیم نوشته شد. این شکایت نامه را بشلام، میتراداد، طبئیل و رفقای ایشان به خط و زبان ارامی برای اردشیر، پادشاه پارس نوشتند.^۸ کسان دیگری که در نوشتن این شکایت نامه بر ضد مردم یهودا و اورشلیم دست داشتند عبارت بودند از: رحوم فرماندار، شمشائی منشی، عده‌ای از قضات و مقامات دیگری که از اراک، بابل و شوش (که در عیلام است) بودند،^۹ و نیز عده‌ای از قومهای مختلف دیگر که آشور بانیپال بزرگ و قدرتمند، آنها را از سرزمینهای خود بیرون آورده در سامره و سایر شهرهای غرب رود فرات اسکان داده بود.

^{۱۱}این است متن نامه‌ای که برای اردشیر پادشاه پارس، فرستادند: «ما بندگان که از ساکنان غرب رود فرات هستیم،^{۱۲} پادشاه را آگاه می‌نماییم

۶:۴
استر ۱:۱؛ ۲:۱۲-۱۴
دان ۱:۹

۷:۴
۲۶:۱۸ پاد
عز ۴:۱۱؛ ۲۳:۱۱؛ ۷:۲۱-۲۱
نح ۱:۱؛ ۱۴:۵
اش ۱۱:۳۶
دان ۴:۲

۸:۴
عز ۵:۶؛ ۱۳:۶

۱۲:۴

عز ۵:۳
نح ۱:۳
دان ۲۵:۹

پادشاهان پارسی زمان عزرا	نام	زمان سلطنت	رابطه‌اش با اسرائیل
کورش		۵۳۰-۵۵۹ ق.م.	بابل را تسخیر کرد. سیاستش این بود که تبعیدی‌ها را به وطن خودشان باز گرداند. زرو بابل را به اورشلیم فرستاد، بودجه لازم برای طرح او را تأمین کرد، و طلا و نقره‌هایی را که نبوکدنصر از معبد بر داشته بود، بدانجا باز گرداند.
داریوش		۴۸۶-۵۲۲ ق.م.	جلو بازسازی معبد در اورشلیم را گرفت.
خشایارشا		۴۶۵-۴۶۵ ق.م.	شوهر استر بود. به یهودیان اجازه داد از خود در برابر تلاش هامان برای از بین بردن آنان دفاع کنند.
اردشیر		۴۶۵-۴۲۴ ق.م.	نحمیا ساقی او بود. به عزرا و نحمیا اجازه داد به اورشلیم بر گردند.

فصل ۱ اتفاق افتاده است. عزرا این آیات را در اینجا آورده تا بر مخالفت همیشگی دشمنان با قوم خدا، و قدرت خدا در غلبه بر این مخالفت‌ها، تأکید ورزد.

^{۱۰:۴} آشور بانیپال، پادشاه آشور (۶۶۹-۶۲۶ ق.م.) همان کسی بود که اسرای اسرائیلی را در جایی دیگر اسکان داد. او آخرین پادشاه قدرتمند آشور بود، و بعد از مرگ او مملکت آشور به سرعت رو به زوال گذاشت. سرزمین آشور در سال ۶۱۲ تسخیر شد.

^{۶:۴} احتمالاً نامه‌ای که به اردشیر پادشاه فرستاده شد، بر لوحی گلی، یا قطعه‌ای از سفال، یا بر روی پوست نوشته شده بود.

^{۲۳:۶-۴} عزرا در این آیات، ماجرای مخالفت با ساختن معبد، و بازسازی دیوارهای شهر و سایر ساختمانهای مهم در اورشلیم را خلاصه‌وار بیان می‌کند. از نظر ترتیب زمانی، جای آیه ۶:۴ باید بین فصل‌های ۷ و ۶ باشد. در فصل ۷:۴-۲۳ به وقایعی اشاره می‌شود که مابین عزرا فصل ۷ و نحمیا

که یهودیانی که به فرمان شما به اورشلیم منتقل شده‌اند، می‌خواهند این شهر را که محل شورش و آشوب بوده است بازسازی کنند. آنها مشغول ساختن حصار و تعمیر پایه‌هایش هستند.^{۱۳} پادشاه آگاه باشند که اگر این شهر و حصارهایش دوباره ساخته شود، بی‌گمان به زیان پادشاه خواهد بود، زیرا بعد از آن یهودیان دیگر به شما باج و خراج نخواهند داد.^{۱۴} چون ما نان و نمک پادشاه را می‌خوریم، شایسته نیست که زیان پادشاه را ببینیم. برای همین، نامه‌ای فرستادیم تا پادشاه را از این ماجرا آگاه سازیم.^{۱۵} استدعا داریم دستور فرمایید در این مورد کتاب تاریخ نیاکانتان را بررسی نمایند تا معلوم گردد که در قرون گذشته در این شهر چه شورشهایی برپا گشته است. در حقیقت این شهر به سبب آن خراب شده است که ساکنان آن برضد پادشاهان و حکامی که می‌خواستند بر آن حکومت کنند، مدام شورش می‌کردند.^{۱۶} پس پادشاه را آگاه می‌سازیم که اگر این شهر و حصارهایش ساخته شوند، پادشاه، دیگر قادر به نگهداری این قسمت از قلمرو خویش که در غرب رود فرات است، نخواهند بود.»

^{۱۷} و ^{۱۸} پس پادشاه به رحوم فرماندار و شمشائی منشی و همدستان ایشان که در سامره و نواحی غرب رود فرات ساکن بودند، چنین جواب داد:

«درود بر شما! نامه‌ای که فرستاده بودید رسید و پس از ترجمه برای من خوانده شد.^{۱۹} دستور دادم تحقیق و بررسی کنند. معلوم شد که ساکنان این شهر از دیرباز همیشه علیه پادشاهان شورش و آشوب برپا کرده‌اند.^{۲۰} همچنین فهمیدم که پادشاهانی قدرتمند در اورشلیم بوده‌اند که بر سراسر غرب رود فرات فرمانروایی می‌کردند، و جزیه و باج و خراج می‌گرفتند.^{۲۱} بنابراین، به این مردان دستور بدهید دست نگه دارند و تا فرمانی از جانب من صادر نشود شهر را بازسازی نکنند.^{۲۲} فوری اقدام کنید و جلو این فتنه را بگیرید.»

^{۲۳} وقتی نامه اردشیر، پادشاه پارس، برای رحوم و شمشائی و همدستان ایشان خوانده شد، آنها با عجله به اورشلیم رفتند و یهودیان را بزور مجبور کردند دست از کار بکشند.

^{۲۴} کار بازسازی خانه خدا تا سال دوم سلطنت داریوش، پادشاه پارس متوقف مانده بود.

۱۳:۴
عز ۲۰:۴ ؛ ۲۴:۷
نح ۴:۵

۲۰:۴
۱ یاد ۲۴:۲۱؛ ۴
اتوا ۱۸:۳ و ۱۳:۶ ؛
۱۹:۱۹
۲ اتوا ۱۷:۱۱
عز ۱۳:۴

۲۴:۴
نح ۹:۳۶
حجی ۱۴:۱ و ۱۵

بودند؛ برای مثال، صدقیا با وجود اینکه به نبوکدنصر قول وفاداری داده بود، علیه او شورید (۲ تواریخ ۳:۱۳). اردشیر نمی‌خواست به بازسازی شهر و ملتی شورش‌گرا کمک کند. عزرا در اینجادر باره وقایع را به ترتیب زمانی نقل می‌کند. از زمانی که یهودیان کار بازسازی معبد را شروع کردند، شاید ده سال می‌گذشت. این کار مجدداً در سال ۵۲۰ ق.م، یعنی در دومین سال سلطنت داریوش پادشاه، آغاز گردید (۱:۵).

۲۰ و ۱۹:۴ اردشیر اورشلیم را شهری خواند که «ساکنان آن از دیر باز مدام برضد پادشاهان شورش می‌کردند». او با مطالعه اسناد تاریخی متوجه شد که پادشاهان قدرتمندی از اورشلیم برخاسته‌اند، و شاید ترسیده بود که اگر شهر بازسازی شود، یکی دیگر از چنین پادشاهانی از آن ظهور کند. سلیمان بر امپراطوری عظیمی سلطنت کرده بود (۱ پادشاهان ۴:۲۱)، و پادشاهان اورشلیم علیه قدرتهای بزرگ شورش کرده

بازسازی معبد دوباره آغاز می‌شود

۵ آنگاه دو نبی به اسامی حجی و زکریا (پسر عدو) شروع کردند به دادن پیغام خدای اسرائیل به یهودیان اورشلیم و یهودا. ^۲ وقتی زروبابل و یهوشع پیغام آنها را شنیدند، به بازسازی خانه خدا مشغول شدند و این دو نبی نیز به آنان کمک کردند.

^۳ ولی در این هنگام تتنای، استاندار غرب رود فرات و شتربوزنای و همدستان آنها به اورشلیم آمدند و گفتند: «چه کسی به شما اجازه داده است خانه خدا را بسازید و ساختمانش را تکمیل کنید؟» سپس از آنها خواستند نام تمام کسانی را که مشغول ساختن خانه خدا بودند، به ایشان بدهند.

دشمنان نزد داریوش پادشاه شکایت می‌کنند

^۵ ولی از آنجا که خدا مراقب سرپرستان یهودی بود، آنها نتوانستند از کار ایشان جلوگیری کنند. پس تتنای، شتربوزنای و همدستان ایشان که مقامات غرب رود فرات بودند جریان را طی نامه‌ای به اطلاع داریوش پادشاه رسانیدند و منتظر جواب ماندند. ^۷ متن نامه چنین بود:

درود بر داریوش پادشاه!

^۸ به آگاهی می‌رساند که ما به محل ساختمان خانه خدای بزرگ یهودیان رقتیم و دیدیم این خانه را با سنگهای بزرگ می‌سازند و تیرهای چوبی در دیوار آن کار می‌گذارند. کار به تندی و با موفقیت پیش می‌رود. ^۹ ما از سرپرستان ایشان پرسیدیم که چه کسی به آنها اجازه این کار را داده است. ^{۱۰} سپس نامه‌های آنها را پرسیدیم تا به آگاهی شما برسانیم که سرپرستان ایشان چه کسانی هستند.

۲:۵
عز ۲:۳؛ ۱۴:۶
حجی ۱:۱
زکریا ۱:۱

۳:۵
عز ۱۷:۹؛ ۱۷:۶؛ ۱۳:۶

۴:۵
عز ۱۰:۵

۵:۵
عز ۴:۴؛ ۱:۶؛ ۱۲:۶؛ ۷:۱۲

۲۲:۸
مز ۱۸:۳۳
۱ پط ۱۲:۳

۶:۵
عز ۱۱:۴؛ ۲۳:۱

۱۰:۵
عز ۴:۵

(۱ اقرنتیان ۱۴:۳). البته ما نیز باید به نوبه خود باعث تشویق کسانی باشیم که کلام خدا را برای ما می‌آورند. **۵:۵** غیر یهودیانی که در آن نزدیکی زندگی می‌کردند، کوشیدند مانع ساخت معبد شوند. اما در تمام مدتی که مذاکرات سیاسی و قضایی در جریان بود و دشمنان منتظر شنیدن تصمیم پادشاه بودند، یهودیان به بازسازی ادامه دادند. ما نیز وقتی کار خدا را انجام می‌دهیم، دیگران ممکن است بکوشند در کارمان وقفه ایجاد کنند و ما را آشفته یا مأیوس سازند، اما باید بتوانیم با اطمینان به کار خود ادامه دهیم. خدا نقشه‌هایش را در دنیای ما عملی خواهد کرد، و مخالفت دیگران تأثیری در عملی شدن نقشه‌های او ندارد.

۱:۵ جزئیات بیشتر درباره کار و پیغام حجی و زکریا در کتاب مقدس، در کتاب‌هایی به همین نام، یافت می‌شود. **۲:۱ و ۵:** خدا گاه انبیا را می‌فرستد تا قوم او را تشویق و تقویت کنند. حجی و زکریا نیز بدین منظور نه تنها موعظه کردند، بلکه عملاً در کار و تلاش با قوم سهیم شدند. امروزه نیز در کلیسا خدا کسانی را تعیین می‌کند تا با آوردن پیغامهای نبوتی، ما را در کارمان یاری دهند (افسسیان ۴:۱۱-۱۳). خدمت آنها باید همان تأثیری را بر ما داشته باشد که خدمت حجی و زکریا بر یهودیان داشت. «کسی که نبوت می‌کند، یعنی پیغامهای خدا را به ایمانداران اعلام می‌کند، با این کار به آنان کمک می‌نماید تا رشد کنند، تشویق شوند و تسلی یابند»

۱۱ جوابشان این بود: «ما خدمتگزاران خدای آسمان و زمین هستیم و اکنون خانه خدا را که قرن‌ها پیش بوسیله پادشاه بزرگ اسرائیل بنا شد، دوباره می‌سازیم. ۱۲ اجداد ما خدای آسمان را به خشم آوردند، پس خدا ایشان را به دست نبوکدنصر، پادشاه بابل تسلیم کرد و او این خانه را خراب نمود و قوم اسرائیل را اسیر کرده، به بابل برد. ۱۳ اما کورش پادشاه، فاتح بابل، در سال اول سلطنتش فرمانی صادر کرد که خانه خدا از نو ساخته شود. ۱۴ همچنین او تمام ظروف طلا و نقره‌ای را که نبوکدنصر از خانه خدا از اورشلیم گرفته و در بتخانه بابل گذاشته بود، دوباره به خانه خدا بازگرداند. کورش این ظروف را به شیشبصر که خودش او را به سمت فرمانداری یهودا تعیین کرده بود، سپرد ۱۵ و به او دستور داد که ظروف را به محل خانه خدا در اورشلیم بازگرداند و خانه خدا را در آن محل دوباره بنا کند. ۱۶ پس شیشبصر به اورشلیم آمد و پایه‌های خانه خدا را گذاشت؛ و از آن وقت تا بحال ما مشغول بنای آن هستیم، ولی کار هنوز تمام نشده است.»

۱۷ حال اگر پادشاه صلاح می‌دانند امر فرمایند تا در کتابخانه سلطنتی بابل تحقیق کنند و ببینند که آیا بدرستی کورش پادشاه چنین فرمانی داده است یا نه؟ سپس پادشاه خواست خود را به ما ابلاغ فرمایند.

داریوش پادشاه با بازسازی موافقت می‌کند

آنجا داریوش پادشاه فرمان داد که در کتابخانه بابل، که اسناد در آنجا نگهداری می‌شد، به تحقیق بپردازند. ۲ اسرانجام در کاخ اکباتان

۱۱:۵

۱ پاد ۳۸-۱:۶

۲ توا ۱:۳ - ۱۴:۵

۱۲:۵

۲ پاد ۱۰:۲۴، ۱۱:۲۵، ۱۱:۸، ۱:۲۵

۲ توا ۲۰:۳۶ - ۲۰:۶

۱۳:۵

۲ توا ۲۲:۳۶ و ۲۳

عز ۸۱:۱؛ ۵:۳-۶

۱۴:۵

عز ۱۱:۱ و ۱۱:۸، ۱۶:۵؛ ۵:۳-۶

۱۷:۵

عز ۶:۱ و ۶:۲

۱:۶

عز ۱۷:۵

۲:۶

استر ۱:۱، ۱۳:۱؛ ۱۵:۱۰؛ ۲:۱۰

ار ۲۵:۲۵

پادشاه او باید از هر چیز دیگری برای ما مهم تر باشد. پس ترس به دل راه ندهید. بگذارید دیگران از اعمال و سخنان شما بفهمند در درجه اول به چه کسی خدمت می‌کنید.

۱۳:۵-۱۷ کورش در ۱:۱ پادشاه پارس و در ۱۳:۵ فاتح بابل نامیده می‌شود. از آنجا که مملکت پارس به تازگی بابل را فتح کرده بود، کورش پادشاه هر دو کشور محسوب می‌شد. در این ماجرا بابل اهمیت بیشتری دارد زیرا عبرانی‌ها به مدت ۷۰ سال در آنجا در اسارت به سر بردند. بابلی که در ۱۷:۵ از آن یاد شده، احتمالاً به شهر بابل اشاره دارد که مرکز ایالت بابل بود.

۲۱:۶ اسناد و مدارک فراوانی از جنس سفال و پاپیروس در این منطقه (در نزدیکی سوریه فعلی) کشف شده و بر آنها اطلاعات تاریخی و نیز معاهدات مختلف ثبت گردیده است. در «ابلا» واقع در سوریه، کتابخانه بزرگی کشف کرده‌اند که حاوی هزاران عدد از اینگونه اسناد است.

۱۱:۵ هنگامی که کارگران مشغول بازسازی معبد بودند، استانداری که از سوی بابلی‌ها به این منصب گماشته شده بود نزد آنان رفت و پرسید چه کسی به آنها اجازه ساخت بنا را داده است (۳:۵). این امر شاید به قصد ترساندن آنان بود؛ اما همانطور که از متن نامه بر می‌آید، آنها با شجاعت پاسخ دادند: «ما خدمتگزاران خدای آسمان و زمین هستیم.»

در این دنیای گناه‌آلود، ابراز ایمان همیشه آسان نیست، اما باید این کار را انجام دهیم. تنها راه مقابله با فشار و تهدید و ارعاب این است که اذعان بداریم برای خدا کار می‌کنیم. ما باید نخست به خدا وفادار باشیم، و بعد به انسان‌ها؛ انسان بعد از خدا قرار می‌گیرد. هنگامی که خود را با واکنش تند و مخالفت افراد متخاصم مواجه می‌بینیم، ممکن است ترس ما را فلج کند؛ اگر همیشه به این فکر باشیم که کسی را نرنجانیم و همه را راضی نگاه داریم، کارآیی خود را از دست خواهیم داد. رهبر ما خدا است، و

که در سرزمین مادهاست طوماری پیدا کردند که روی آن چنین نوشته شده بود:

۳:۶
عز ۱:۲۰-۴

۳در سال اول سلطنت کورش پادشاه، در مورد خانه خدا در اورشلیم، این فرمان از طرف پادشاه صادر شد:

خانه خدا که محل تقدیم قربانی هاست، دوباره ساخته شود. عرض و بلندی خانه، هر یک شصت ذراع باشد. آدیوار آن از سه ردیف سنگ بزرگ و یک ردیف چوب روی آن، ساخته شود. تمام هزینه آن از خزانه پادشاه پرداخت شود.^۵ ظروف طلا و نقره‌ای که نبوکدنصر از خانه خدا گرفته و به بابل آورده بود، دوباره به اورشلیم بازگردانیده و مثل سابق، در خانه خدا گذاشته شود.

۵:۶
۱پاد ۳۶:۶

۶پس داریوش پادشاه این فرمان را برای تتنای استنادار، شتربوزنای و سایر مقامات غرب رود فرات که هم‌دستان ایشان بودند فرستاد:

بگذارید خانه خدا دوباره در جای سابقش ساخته شود و مزاحم فرماندار یهودا

اهمیت	پیغام اصلی	در دوران زندگی خود به این رهبران خدمت کردند	زمان	نام	انبیای دوران پس از تبعید خدا این مردان را به کار گرفت تا به یهودیانی که از بابل به سرزمین مادری‌شان باز گشته بودند، کاستی‌هایشان را گوشزد کنند و تسلی‌شان دهند.
نااطاعتی یا اطاعت سرسری از فرامین خدا، مجازات در پی دارد.	* قوم و رهبرانشان را تشویق کرد که به بازسازی معبد ادامه دهند و خدا هم ایشان را برکت داد. * قوم را به‌خاطر کوتاهی در پرستش خدا ملامت کرد، و خدا هم ایشان را برکت نداد.	زروبایل یهوشع	۵۲۰ ق.م.	حجی	
گاهی برای اینکه نسبت به تلاش و کوشش امروزان دلگرم شویم، لازم است به یاد بیاوریم که خدا نقشه و هدفی برای فردای ما دارد، و وظیفه ما این است که امروز برای او زندگی کنیم.	* بر فرمان خدا مبنی بر بازسازی معبد تأکید کرد. * در مورد نقشه خدا دید تازه‌ای به قوم داد مبنی بر اینکه خدا به‌واسطه اسرائیل و پادشاه آینده‌اش، یعنی مسیح موعود، جهان را برکت خواهد داد (۹:۹ و ۱۰).	زروبایل یهوشع	۵۲۰ ق.م.	زکریا	
خدا از ما انتظار دارد اطاعتمان از او، بر نگرشی که نسبت به او داریم و نیز بر رفتارمان نسبت به یکدیگر، تأثیر بگذارد.	* به قوم و کاهنان این نکته را یادآور شد که خدا وعده داده آنانی را که او را رد می‌کنند به مجازات برساند و آنهایی را که مطابق میل او زندگی می‌کنند، برکت دهد.	کاهنان تنها رهبرانی هستند که به آنها اشاره شده است	۴۳۰ ق.م.	ملاکی	

و سران قوم یهود که دست اندر کار ساختن خانه خدا هستند، نشوید.^۸ بلکه برای پیشرفت کار بی‌درنگ تمام مخارج ساختمانی را از خزانه سلطنتی، از مالیاتی که در طرف غرب رود فرات جمع‌آوری می‌شود، بپردازید.^۹ ۱۰هر روز، طبق درخواست کاهنانی که در اورشلیم هستند به ایشان گندم، شراب، نمک، روغن زیتون و نیز گاو و قوچ و بره بدهید تا قربانی‌هایی که مورد پسند خدای آسمانی است، تقدیم نمایند و برای سلامتی پادشاه و پسرانش دعا کنند.^{۱۱} هر که این فرمان مرا تغییر دهد، چوبه داری از تیرهای سقف خانه‌اش درست شود و بر آن به دار کشیده شود، و خانه‌اش به زباله‌دان تبدیل گردد.^{۱۲} هر پادشاه و هر قومی که این فرمان را تغییر دهد و خانه خدا را خراب کند، آن خدایی که شهر اورشلیم را برای محل خانه خود انتخاب کرده است، او را از بین ببرد. من، داریوش پادشاه، این فرمان را صادر کردم، پس بدون تأخیر اجرا شود.

۱۱:۶

عز ۷:۲۶

دان ۲:۵؛ ۳:۲۹

۱۲:۶

تث ۱۲:۱۰؛ ۱۵:۱۱

ایاد ۲:۳

اتمام بنای معبد و وقف آن

^{۱۳}تنهای استاندار، شتر بوزنای و همدستانش فوری فرمان پادشاه را اجرا کردند.^{۱۴} پس سران قوم یهود به بازسازی خانه خدا مشغول شدند و در اثر پیامهای تشویق‌آمیز حجی و زکریای نبی کار را پیش بردند و سرانجام خانه خدا مطابق دستور خدای اسرائیل و فرمان کورش و داریوش و اردشیر، پادشاهان پارس، ساخته شد.^{۱۵} به این ترتیب کار بازسازی خانه خدا در روز سوم ماه «دار» از سال ششم سلطنت داریوش پادشاه، تکمیل گردید.^{۱۶} در این هنگام کاهنان، لایویان و تمام کسانی که از اسیری بازگشته بودند با شادی خانه خدا را تبرک نمودند.^{۱۷} برای تبرک خانه خدا، صد گاو، دویست قوچ، و چهار صد بره قربانی شد. دوازده بز نیز برای کفاره گناهان دوازده قبیله اسرائیل قربانی گردید.^{۱۸} سپس کاهنان و لایویان را سر خدمت خود در خانه خدا قرار دادند تا طبق دستورات شریعت موسی به کار مشغول شوند.

۱۴:۶

عز ۱:۱؛ ۱:۵؛ ۶:۱۲؛

۱۱:۷؛ ۱۱:۹

زکر ۹:۴

۱۶:۶

عز ۱۱:۳؛ ۱۲:۶؛ ۲۱:۲۲

۱۸:۶

توا ۳۵:۴

کنیم، هیچ مخالفتی نخواهد توانست در ما ترس ایجاد کند.

۱۵:۶ بنای معبد در سال ۵۱۶ ق.م. تکمیل شد.

۱۸:۶ در مراسم پرشکوه وقف معبد، جشن و سرور برپا بود. کاهنان و لایویان گروه‌بندی شدند تا «طبق دستورات شریعت موسی به کار مشغول شوند.» زمانی موقع جشن گرفتن است و زمانی هم باید کار کرد. به‌هنگام پرستش خدا و خدمت به او، جشن و کار هر دو به وقت خودش، مناسب و لازم است؛ حضور خدا در هر دو آنها نمایان است.

۱۴:۶ عزرا این واقعت را صریحاً خاطر نشان ساخت که فرمان بازسازی معبد را در وهله نخست خدا صادر کرده است و فرمان پادشاهان که خود ابزاری در دست خدایند، در مرتبه بعدی قرار دارد. به‌راستی چه شگفت‌انگیز است که کار خدا به پیش رفت و مخالفت نیروهایی مقتدر به‌واسطه توسل به یکی از مفاد یک سند قانونی در هم شکسته شد. اراده خدا از تمام قدرت‌های حاکم بر کشورها، تمام وقایع تاریخی، و تمام نیروهای دشمن برتر است. اگر ما به قدرت و محبت او اتکا

عید پسخ برگزار می‌شود

^{۱۹} یهودیانی که از اسارت بازگشته بودند، در روز چهاردهم ماه اول سال، عید پسخ را جشن گرفتند.^{۲۰} تمام کاهنان و لاویان خود را برای این عید تطهیر کردند و لاویان بره‌های عید پسخ را برای تمام قوم، کاهنان و خودشان ذبح کردند.^{۲۱} پس یهودیانی که از اسارت بازگشته بودند همراه با کسانی که از اعمال قبیح قومهای بت پرست دست کشیده بودند تا خداوند، خدای اسرائیل را عبادت کنند، قربانی عید پسخ را خوردند.^{۲۲} آنها عید نان فطیر را هفت روز با شادی جشن گرفتند، زیرا خداوند، پادشاه آشور را بر آن داشت تا در ساختن خانه‌ی خدای حقیقی که خدای اسرائیل باشد، به ایشان کمک کند.

ب - بازگشت دوم به رهبری عزرا (۷:۱-۱۰:۴۴)

۸۰ سال بعد از زروبابل، عزرا با دومین گروه از تبعیدی‌ها به سرزمین فلسطین بازگشت. او دید که معبد بازسازی شده، اما با زندگی پریشان قوم روبرو شد. ازدواج با بیگانگانی که دشمن خدا بودند، آینده روحانی قوم را تهدید می‌کرد. از این رو، عزرا دعا کرد تا خدا او را هدایت کند؛ سپس عملاً دست به کار شد. مسیحیان امروز هم باید بکشند زندگی سالمی داشته باشند، و اجازه ندهند جذابیت‌های دنیای پیرامونشان بر نحوه زندگی‌شان تأثیر نامطلوب بگذارد.

۱ - دومین گروه از تبعیدی‌ها به سرزمین خود باز می‌گردند
پیشینه عزرا

در زمان سلطنت اردشیر، پادشاه پارس، مردی زندگی می‌کرد به نام عزرا. عزرا پسر سراپا بود، سراپا پسر عزریا، عزریا پسر حلقیا، حلقیا پسر شلوم، شلوم پسر صادوق، صادوق پسر اخیطوب، اخیطوب پسر امریا، امریا پسر عزریا، عزریا پسر مرایوت، مرایوت پسر زرحیا، زرحیا پسر عزری، عزری پسر بقی، بقی پسر اییشوع، اییشوع پسر فینحاس، فینحاس پسر العازار و العازار پسرهارون کاهن اعظم.

عزرا از علمای دین یهود بود و کتاب تورات را که خداوند بوسیله موسی به

۱۹:۶

خرو ۶:۱۲

۲۰:۶

توا ۲۹:۳۴ ؛ ۳۰:۱۵-۱۷

۲۱:۶

خرو ۱۴:۱۰، ۱۹

اعد ۹:۷، ۱۰:۱۴

عز ۱:۹-۱۵

۱:۷

عز ۲:۷، ۲۱:۱۸ ؛ ۱۰:۱-۴۴

تخ ۲:۱ ؛ ۱:۸-۱۸

۶:۷

عز ۷:۷، ۲۱:۲۵

تخ ۸:۱۳

او بود و چهار ماه طول کشید. تقریباً ۵۸ سال از بنای معبد گذشته بود. تا این قسمت از کتاب، عزرا در بابل مانده بود و احتمالاً مشغول تهیه گزارشی از وقایع بود.

اگر عزرا می‌توانست باز گردد، دیگر چرا لازم بود از پادشاه اجازه بگیرد؟ عزرا می‌خواست تعداد زیادی از یهودیان را برای بازگشت به اورشلیم بر عهده بگیرد؛ بنابراین به فرمانی از سوی پادشاه احتیاج داشت مبنی بر اینکه هر فرد یهودی که بخواهد باز گردد، آزاد است

۱:۷ بین وقایع فصل‌های شش و هفت، تقریباً ۶۰ سال فاصله وجود دارد. ماجرای کتاب استر در این مدت، یعنی در زمان سلطنت خشایارشا که از سال ۴۸۶ تا ۴۶۵ ق.م. حکومت می‌کرد، اتفاق افتاد. پسر او، اردشیر، در سال ۴۶۵ ق.م. پادشاه شد، و عزرا در سال ۴۵۸ به اورشلیم بازگشت.

۶:۷ هشتاد سال پس از بازگشت اولین گروه تبعیدی‌ها به اورشلیم (۱:۲)، خود عزرا نیز بازگشت. این اولین سفر

قوم اسرائیل داده بود، خوب می دانست. اردشیر پادشاه هر چه عزرا می خواست به وی می داد، زیرا خداوند، خدایش با او بود. عزرا بابل را ترک گفت و همراه عده‌ای از یهودیان و نیز کاهنان، لایوان، نوازندگان، نگهبانان و خدمتگزاران خانه خدا به اورشلیم رفت. ایشان روز اول ماه اول از سال هفتم سلطنت اردشیر از بابل حرکت کردند و به یاری خدا روز اول ماه پنجم همان سال، سلامت به اورشلیم رسیدند. 'عزرا زندگی خود را وقف مطالعه تورات و بکار بستن دستورات آن و تعلیم احکامش به مردم اسرائیل نموده بود.

۷:۷
توا ۴۸:۳۱:۶ و ۴۹
عز ۲:۴۰:۵۸
نح ۷:۳۹:۶۰

۱۰:۷
عز ۷:۶

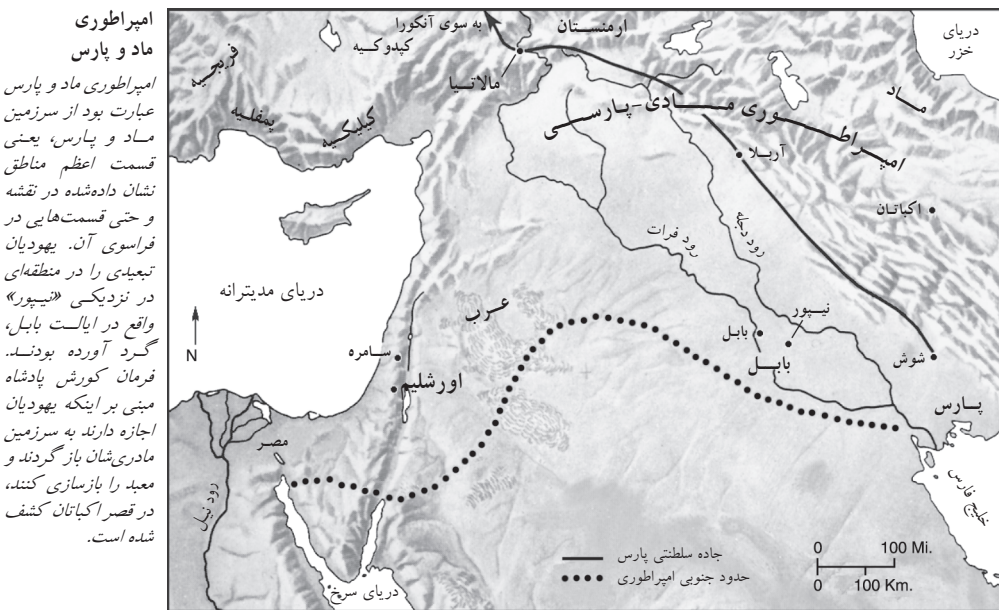
نامه اردشیر پادشاه به عزرا

این است متن نامه‌ای که اردشیر پادشاه به عزرا، کاهن و عالم دین یهود داد:
از اردشیر پادشاه، به عزرای کاهن و عالم شریعت خدای آسمان.
به این وسیله فرمان می‌دهم که از تمام مردم اسرائیل و کاهنان و لایوانی که در سراسر قلمرو سرزمین من بسر می‌برند، هر که بخواهد می‌تواند همراه

۱۱:۷
عز ۴:۱۱:۶

۱۲:۷

۷:۲۶
دان ۲:۳۷:۴۷

۷:۳۶:۱۰ عزرا نشان داد که چطور یک معلم با استعداد کتاب مقدس می‌تواند قوم خدا را رهبری کند. او فردی مفید و مؤثر بود زیرا هم احکام خدا را به خوبی می‌دانست و هم مصمم بود از آن احکام اطاعت کند. او هم با گفتار تعلیم می‌داد، هم از طریق ارائه الگویی شایسته از خود. ما نیز باید مانند عزرا هم در مطالعه کلام خدا بکوشیم، هم در اطاعت از آن.

چنین کند. زیرا اگر در میانه راه با مانع یا مخالفتی روبرو می‌شدند، این فرمان برای آنها در حکم گذرنامه بود. فرمان پادشاه که در نهایت بزرگواری صادر شده بود، نشان‌دهنده این بود که خدا می‌خواهد عزرا را برکت دهد (۷:۲۸، ۶:۷)، و اینکه او فرد مهمی در مملکت اردشیر بود. اما عزرا حاضر بود از مقام خود دست بکشد و به سرزمین مادری‌اش باز گشته، شریعت خدا را به یهودیان تعلیم دهد.

<p>۱۴:۷ عز ۲۸:۷ استر ۱۴:۱</p> <p>۱۶:۷ تث ۱۰:۱۶ عز ۲۸:۸؛ ۶:۴؛ ۱</p> <p>۱۷:۷ خرو ۹:۳۰ لاو ۱۳:۲۳ اعد ۱۵:۶ تث ۱۱:۴؛ ۱۲</p> <p>۲۴:۷ پیدا ۲۶:۴۷</p> <p>۲۵:۷ خرو ۲۵:۲۱؛ ۱۸ تث ۱۸:۱۶ عز ۱۰:۶؛ ۷</p> <p>۲۶:۷ عز ۱۱:۶ مز ۵:۵۲</p>	<p>تو به اورشليم باز گردد.^{۱۴} تو از طرف من و هفت مشاورم به اورشليم و يهودا فرستاده می شوی تا بر اساس قوانين خدايت وضع مردم آنجا را تحقيق کنی.</p> <p>۱۶ و ۱۵ در ضمن طلا و نقره ای را که ما به خدای اسرائيل تقديم می کنیم و طلا و نقره ای را که اهالی بابل می دهند، همراه با هدایایی که يهوديان و کاهنان برای خانه خدا تقديم می کنند، با خود به اورشليم ببر.^{۱۷} وقتی به آنجا رسیدی قبل از هر چیز با این هدایا، گاوها، قوچها، برهها، و موادی را که برای هدایای آردی و نوشیدنی لازم است خریداری کن و تمام آنها را روی قربانگاه خانه خداي خود تقديم نما.^{۱۸} بقیه هدایا را به هر طریقی که تو و برادرانت صلاح می دانید و مطابق خواست خدای شماسست بکار ببرید.^{۱۹} الوازمی را که ما برای خانه خداي شما در اورشليم می دهیم به خدای خود تقديم کنید.^{۲۰} اگر چیز دیگری برای خانه خدا احتیاج داشتید می توانید از خزانه سلطنتی دریافت نمایید.</p> <p>۲۱ و ۲۲ من، اردشیر پادشاه، به تمام خزانه دارها در مناطق غرب رود فرات دستور می دهم که هر چه عزرا، کاهن و عالم شریعت خدای آسمان، از شما درخواست نماید تا سه هزار و چهار صد کیلوگرم نقره، ده هزار کیلوگرم گندم، دو هزار لیتر شراب، دو هزار لیتر روغن زیتون و هر مقدار نمک که لازم باشد فوری به او بدهید.^{۲۳} هر چه خدای آسمان فرموده باشد، بدون تأخیر برای خانه او بجا آورید، مبادا خشم خدا بر من و خاندانم نازل شود.^{۲۴} همچنین اعلان می کنم که تمام کاهنان، لایوان، نوازندگان، نگهبانان، خدمتگزاران و سایر کارکنان خانه خدا از پرداخت هرگونه مالیات معاف هستند.</p> <p>۲۵ و تو ای عزرا، با حکمتی که خدا به تو داده است، حکام و قضاتی را که شریعت خدايت را می دانند برای رسیدگی به مسایل مردم غرب رود فرات انتخاب کن. اگر آنها با شریعت خدای تو آشنا نباشند، باید ایشان را تعلیم دهی.^{۲۶} اگر کسی نخواهد از شریعت خدای تو و دستور پادشاه اطاعت کند، باید بی درنگ مجازات شود؛ مجازات او یا مرگ است یا تبعید، یا ضبط اموال یا زندان.</p>
---	---

معاف کرد؟ او واقف بود که کاهنان و لایوان در مقام رهبران روحانی، منصب مهمی در جامعه دارند. از این رو، آنها را از پرداخت مالیات های سنگین معاف کرد. با اینکه کتاب مقدس تعلیم نمی دهد که کارکنان مذهبی از پرداخت مالیات معاف اند، اردشیر که پادشاهی بت پرست بود، این اصل را می دانست که باید بارهای دنیوی را از دوش روحانیون بر دارد و آنها را مورد حمایت قرار دهد. امروز این مسؤولیت به کلیساها واگذار شده است.

۱۴:۷ وقتی نبوکدنصر معبد را ویران ساخت، غنائم جنگی فراوانی با خود برد که احتمالاً یک نسخه از کتاب تورات هم در بین آنها بوده است (۲ تواریخ ۱۸:۳۶). البته این احتمال نیز هست که يهوديان این کتاب را با خود به تبعید برده باشند و حکومت های فاتح، آن را گرفته و خوانده باشند. رهبران بیگانه که خدایان متعددی را می پرستیدند، به دلایل نظامی و سیاسی دوست داشتند راجع به خدایان اقوام دیگر نیز اطلاعاتی داشته باشند.

۲۴:۷ چرا اردشیر کارکنان معبد را از پرداخت مالیات

عزرا به اورشلیم باز می‌گردد

۱۵:۸ من همه را در کنار رودی که به شهر اهوا می‌رود جمع کردم و سه روز در آنجا اردو زدیم. وقتی در آن محل از قوم و کاهنانی که آمده بودند، بازدید کردم، از قبیله لاوی در آنجا کسی را نیافتم.^{۱۶} پس الیعزر، اری‌ئیل، شمعیاء، الناتان، یاریب، الناتان، ناتان، زکریا و مشلام را که سران لاویان بودند به اتفاق یویاریب و الناتان که از علما بودند، احضار کردم^{۱۷} و ایشان را با پیغامی پیش عدو، سرپرست یهودیان در کاسفیا فرستادم تا از او و بستگانش که خدمتگزاران خانه خدا در کاسفیا بودند بخواهند که خدمتگزارانی برای خانه خدا نزد ما بفرستند.^{۱۸} به لطف خدای ما، ایشان مرد کاردانی به نام شریبا را با هیجده نفر از پسران و برادرانش پیش ما فرستادند. (شریبا از نسل محلی، محلی پسر لاوی، و لاوی پسر اسرائیل بود).^{۱۹} آنها همچنین حشیا و اشعیا را که از نسل مراری بود با برادران و پسرانش که بیست نفر بودند نزد ما فرستادند.^{۲۰} علاوه بر این عده، ۲۲۰ نفر از خدمتگزاران خانه خدا نیز به ما ملحق شدند. (این افراد از نسل کسانی بودند که داود و افراش ایشان را برای کمک به لاویان تعیین نموده بودند.) اسامی همه این ۲۲۰ نفر نوشته شد.

^{۲۱} وقتی در کنار رود اهوا بودیم، اعلام نمودم همگی روزه بگیریم تا به این وسیله خود را در حضور خدای خود فروتن کنیم و از او بخواهیم در این سفر ما را همراه زن و فرزندان و اموالمان حفظ نماید.^{۲۲} خجالت می‌کشیدم از پادشاه درخواست کنم سربازانی همراه ما بفرستد تا در طول راه در مقابل دشمنان از ما حمایت کنند، چون به پادشاه گفته بودم که خدا از کسانی که به او ایمان دارند محافظت می‌کند، اما آنانی را که او را ترک می‌گویند

۱۵:۸
عز ۳۱:۲۱:۸

۱۷:۸
عز ۲:۴۳-۵۴:۲۰:۸
نح ۷:۴۶-۵۶

۲۰:۸
عز ۱۷:۸

۲۱:۸
لاو ۲۳:۲۳
۲ تو ۷:۱۴-۳:۲۰
عز ۸:۱۵۸-۳۱
مز ۳۷:۱۱
یونس ۳:۵
۲۲:۸
۲ تو ۲:۱۵
عز ۷:۶

سفر کرد. آنان در طول این سفر که چهار ماه به درازا کشید، از سرزمینی پرخطر عبور کردند. از خدا خواستند از آنها محافظت کند و سفر خوبی داشته باشند. سفرهای ما امروزه شاید به اندازه سفر عزرا مشکل و خطرناک نباشد، اما ما هم می‌توانیم از خدا بخواهیم در طول سفر هدایمان کند و از ما محافظت نماید.

۲۱:۸-۲۳ عزرا پیش از آنکه به فکر تدارکات مادی سفر باشد، از لحاظ روحانی برای سفر تدارک دید. آنان روزه گرفتند و دعا کردند و بدین ترتیب، از نظر روحانی برای سفر آماده شدند، زیرا از این طریق نشان دادند که برای محفوظ ماندن به خدا متکی هستند، و ایمان دارند که خدا کنترل امور را در دست دارد، و قبول دارند که آنقدر قوی نیستند که بتوانند بدون کمک او سفر کنند. ما نیز اگر قبل از هر تلاشی، خدا را در اولویت قرار دهیم، برای هر گونه پیش‌آمدی کاملاً آماده خواهیم بود.

۱۵:۸ در برنامه بازگشت عزرا به اورشلیم وقفه افتاد زیرا منتظر شد تا لاویان برای خدمت حاضر شوند. خدا این مردان را برای خدمتی خاص فرا خوانده بود. اما با وجود این، درست زمانی که به خدمتشان احتیاج بود، حاضر نشدند برای این کار داوطلب شوند. خدا به هر یک از ما توانایی‌هایی بخشیده است تا در کار ملکوت او سهمی داشته باشیم (رومیان ۴:۱۲). بنابراین منتظر نشوید تا شما را به کار دعوت کنند، بلکه داوطلبانه و با اشتیاق در جستجوی خدمت باشید. با کنار کشیدن خود، کار خدا را به تأخیر نیندازید. «خداوند به هر یک از شما عطای خاصی بخشیده است؛ این عطایا را برای کمک به هم به کار گیرید و به این وسیله، یکدیگر را از برکات و مواهب پر تنوع خدا بهره‌مند سازید» (۱ پطرس ۴:۱۰).

۲۱:۸ عزرا تقریباً ۱۵۰۰ کیلومتر پیاده به همراه قوم

آنچه اهمیت دارد نه موفقیت‌ها و دستاوردهای شخصی، بلکه تعهد فرد است به زندگی برای خدا. موفقیت‌ها صرفاً در حکم نمونه‌هایی هستند از کاری که خدا قادر است از طریق زندگی اشخاص انجام دهد. مؤثرترین و کارآمدترین رهبران کتاب‌مقدس کسانی بوده‌اند که اصلاً نمی‌دانستند زندگی‌شان چه تأثیر شگرفی بر دیگران دارد. آنان چنان مشغول اطاعت از خدا بودند که به موفقیت‌های خود توجهی نداشتند. این امر به‌ویژه در مورد عزرا صادق است.

تقریباً ۸۰ سال بعد از بازسازی معبد به رهبری زروبابل، عزرا به اتفاق ۲۰۰۰ مرد و خانواده‌هایشان به یهودا بازگشت. او از اردشیر پادشاه نامه‌ای دریافت داشت که به موجب آن، مسؤولیت تعالیم مذهبی به او محول می‌شد. این نامه به عزرا قدرت و اختیارات فراوانی می‌داد. با این حال، مدت‌ها پیش از آنکه عزرا مأموریت خود را آغاز کند، خدا سه کار مهم در زندگی او انجام داد تا خدمات آتی‌اش بیشتر مثمر ثمر واقع شود. کار اول این بود که او در مقام کاتب، خود را وقف مطالعه دقیق کتاب‌مقدس کرد. دوم اینکه او بر آن شد فرامینی را که در کلام خدا می‌خواند عملاً در زندگی شخصی خود به کار بندد و از آنها اطاعت نماید. سوم، او خود را موظف می‌دید که هم کلام خدا را به مردم تعلیم دهد، هم به آنها بیاموزد آن را در زندگی خود به کار بندند.

با آگاهی از این اولویت‌های عزرا، کارهایی که به هنگام رسیدن به اورشلیم کرد، جای شگفتی نیست. مردم از فرمان خدا مبنی بر عدم ازدواج با اقوام بیگانه سرپیچی کرده بودند. عزرا در یک روز سرد و بارانی، مردم را جمع کرد و به صراحت به آنها گفت که گناه کرده‌اند. و از آنجا که بسیاری گناه کرده بودند، همه زیر محکومیت خدا قرار داشتند. لازم بود قوم به گناه خود اعتراف کرده، عملاً توبه کنند. قوم گناه خود را پذیرفتند و برای رفع مشکل چاره‌ای اندیشیدند.

این تلاش‌های عزرا، راه را برای اقدامات بعدی نحمیا هموار ساخت. عزرا خدمت خود را زیر نظر نحمیا انجام داد، و خدا هر دو آنها را برای شروع حرکتی روحانی به کار گرفت، حرکتی که در پی بازسازی اورشلیم، به سرعت در میان قوم گسترش یافت.

عزرا در زندگی به چیزهای بزرگی دست یافت، اما تأثیر خارق‌العاده‌ای که بر مردم بر جای نهاد به این خاطر بود که کار و زندگی خود را بر مبنایی درست آغاز کرده بود که همانا کلام خدا بود. او به‌طور جدی کلام خدا را مطالعه کرد و آن را به‌دقت در زندگی خود به کار بست. او هر چه را آموخت، به دیگران نیز تعلیم داد. بنابراین، عزرا نمونه خوبی است برای کسانی که می‌خواهند برای خدا زندگی کنند.

نقاط قوت و موفقیت‌ها:

- * او وقف مطالعه کلام خدا، پیروی از آن، و تعلیم کلام بود.
- * دومین گروه از تبعیدی‌ها را از بابل به اورشلیم رهبری کرد.
- * احتمالاً نویسنده اول و دوم تواریخ است.
- * مراقب بود تا به یکایک فرامین خدا عمل کند.
- * اردشیر پادشاه او را به اورشلیم فرستاد تا وضعیت را ارزیابی کرده، نظام آموزشی مناسبی برای تعلیم تعالیم مذهبی ترتیب دهد، و با گزارشی دست اول بازگردد.
- * در جریان آخرین بیداری روحانی در عهدعتیق، در کنار نحمیا خدمت کرد.

درس‌هایی از زندگی او:

- * اشتیاق و آمادگی فرد نسبت به فراگیری و به کار بستن کلام خدا، بر نحوه به کارگیری خدا از او تأثیر مستقیم دارد.
- * مینا و نقطه شروع خدمت به خدا این است که از همین امروز و قبل از اینکه حتی بدانیم خدمت‌مان چیست، خود را وقف خدمت او کنیم.

آمار حیاتی:

اهل: بابل، اورشلیم
 شغل: کاتب در بین تبعیدی‌های بابل، فرستاده پادشاه، معلم خویشاوندان: پدر: سراپا
 هم‌عصر با: نحمیا، اردشیر

آیه کلیدی:

«عزرا زندگی خود را وقف مطالعه تورات و به کار بستن دستورات آن و تعلیم احکامش به مردم اسرائیل نموده بود» (عزرا ۷: ۱۰).

ماجرای عزرا در کتاب عزرا ۷: ۱-۱۰ و ۱۶: ۱-۸ و نحمیا ۸: ۱-۱۲: ۳۶ نقل شده است.

سخت مجازات می‌نماید.^{۲۳} پس روزه گرفتیم و از خدا خواهش کردیم تا از ما محافظت کند و او نیز این کار را کرد.

^{۲۴} از بین سران کاهنان، شریا و حشیا و ده کاهن دیگر را انتخاب کردم^{۲۵} تا مسئول نگهداری و حمل طلا و نقره و هدایایی باشند که پادشاه و مشاوران و مقامات دربار و نیز قوم اسرائیل برای خانه خدا تقدیم کرده بودند.^{۲۶} مقدار طلا و نقره و هدایایی که به ایشان سپردم عبارت بود از: ۲۲ تن نقره، ۳۴۰۰ کیلوگرم ظروف نقره، ۳۴۰۰ کیلوگرم طلا، ۲۰ جام طلا به ارزش هزار درهم، دو ظرف مفرغی صیقلی خالص که مثل طلا گرانبها بود.

^{۲۸} سپس به این کاهنان گفتم: «شما برای خداوند تقدیس شده‌اید و این طلا و نقره و ظروف نیز که مردم به خداوند، خدای اجدادتان، هدیه کرده‌اند، مقدس می‌باشند؛^{۲۹} پس، از آنها بدقت مواظبت کنید تا آنها را بدون کم و کاست به سران کاهنان و لاویان و بزرگان قوم اسرائیل در اورشلیم تحویل دهید تا در خزانه خانه خداوند بگذارند.»^{۳۰} کاهنان و لاویان طلا و نقره و هدایا را تحویل گرفتند تا آنها را به خانه خدا در اورشلیم ببرند.

^{۳۱} در روز دوازدهم ماه اول از کنار رود اهوآ کوچ کردیم و روانه اورشلیم شدیم و خدا ما را در طول این سفر از خطر دشمنان و راهزنان محافظت نمود.

^{۳۲} سرانجام به اورشلیم رسیدیم و سه روز استراحت کردیم.

^{۳۳} در روز چهارم ورودمان به اورشلیم، به خانه خدا رفتیم و تمام نقره و طلا

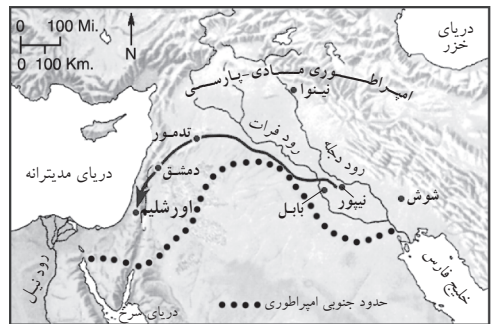
۲۸:۸
لاو ۲۱:۸۶
عز ۷:۱۶
اش ۵۲:۱۱

۳۱:۸
عز ۷:۱۵، ۷:۲۱

بدین ترتیب خود را فروتن ساختند، و عاقبت دعاهایشان مستجاب شد. روزه باعث شد فروتن شوند، زیرا به یاد زمانی افتادند که برای تأمین غذا کاملاً متکی به خدا بودند. به علاوه، روزه باعث شد برای دعا و تفکر در مورد خدا وقت بیشتری داشته باشند.

دعای ما بیشتر اوقات ممکن است سرسری و سطحی باشد. حال آنکه اگر می‌خواهیم جداً دعا کنیم، باید تمام سعی و تلاشمان را معطوف این کار سازیم. چنین دعایی بین ما و خدا ارتباط ایجاد می‌کند و باعث می‌شود واقعاً عوض شویم. اگر دعایمان اینچنین نباشد، به جای آنکه با خدا ارتباط برقرار کنیم، با او طوری رفتار می‌کنیم که گویی داروخانه‌ای است که برای هر نوع بیماری ما، قرص مسکنی آماده دارد.

۲۹ و ۲۸:۸ تمام اشیائی که در مراسم عبادتی در معبد به کار برده می‌شد، برای خدا تقدیس می‌گردید؛ این اشیاء، گنجینه‌ای مقدس بود و می‌بایست به دقت از آن محافظت می‌شد و مورد توجه ویژه قرار می‌گرفت. بذل توجه ویژه نیز بدین معنا است که این اشیاء را از جانب خدا و برای او بدانیم.

سفر عزرا

عزرا تقریباً ۸۰ سال بعد از بازگشت گروه اول، گروه دوم از افراد قوم را از تبعید به سوی یهودا و اورشلیم رهبری کرد. او مسیر طولانی سفر را بدون محافظت نظامی طی کرد (۲۲:۸)؛ قوم دعا کردند و تحت رهبری عزرا که فردی خداترس و پرهیزگار بود، بعد از چند ماه سالم به اورشلیم رسیدند.

۲۳:۸ عزرا می‌دانست که خدا وعده داده از قوم خود محافظت کند، اما این امر را هرگز بدیهی فرض نکرد. نیز می‌دانست که خدا از طریق دعا به انسان برکت می‌دهد؛ از این رو، هم عزرا و هم قوم روزه گرفتند و دعا کردند و

و ظروف را وزن کرده، به مریموت پسر اوریای کاهن تحویل دادیم. العازار پسر فینحاس و دو لای به نامهای یوزاباد پسر یسوع، و نوعدیا پسر بنوی نیز با او بودند.^{۳۴} همه این هدایا شمرده و وزن شد، و وزن آنها در همان موقع یادداشت گردید.

^{۳۵} سپس همه ما که از تبعید بازگشته بودیم، برای خدای اسرائیل ۱۲ گاو، ۹۶ قوچ و ۷۷ بره بعنوان قربانی سوختنی تقدیم نمودیم و ۱۲ بز نیز برای کفاره گناه خود قربانی کردیم.^{۳۶} وقتی نامه پادشاه به امرا و حکام او در غرب رود فرات داده شد، همگی آنان پشتیبانی خود را از قوم و ساختن خانه خدا اعلام داشتند.

۲- عزرا با ازدواج یهودیان با اقوام دیگر مخالفت می کند عزرا در مقابل قوم دعا می کند

۹ پس از پایان این امور، سران قوم اسرائیل پیش من آمدند و گفتند که قوم و کاهنان و لایوان خود را از قومهای بت پرست ساکن این دیار جدا نکرده اند و از اعمال قبیح کنعانی ها، حیتی ها، فرزی ها، یبوسی ها، عمونی ها، موآبی ها، مصری ها و اموری ها پیروی می کنند. آمردان یهودی از دختران این قومها برای خود و پسرانشان زنان گرفته اند و به این وسیله قوم مقدس را با قومهای بت پرست در هم آمیخته اند. در این فساد، سران و بزرگان قوم پیشقدم بوده اند.

^۳ وقتی این خبر را شنیدم، جامه خود را دریدم، موی سر و ریش خود را کندم و متحیر نشستم. سپس گروهی از کسانی که بخاطر این گناه قوم از خدای اسرائیل می ترسیدند نزد من جمع شدند و من تا وقت تقدیم قربانی عصر، همانطور نشسته ماندم.

۳۶:۸
عز ۵:۳

۱:۹
خرو ۲۳:۲۳
لاو ۳۰:۱۸-۲۴:۳۰
تث ۱۰:۱۲ و ۳۱ و ۹:۱۸
۱۸ و ۱۷:۲۰

۲:۹
خرو ۱۶:۳۴
تث ۶:۳-۷
عز ۱۰:۱۶-۴۴
نح ۱۳:۲۳ و ۲۴

۳:۹
یوش ۶:۷
۲ پاد ۱۸:۳۷ و ۱:۱۹
نح ۴:۱
ایو ۱۲:۲ و ۱۳
۴:۹
خرو ۳۹ و ۳۸:۲۹

برابر بت پرستی همسرانشان نیز نمی توانستند قاطعانه برخورد کنند. مشکل بت پرستی همچنان وجود داشت تا وقتی که یهودیان بالاخره به ازدواج با اقوام بیگانه خاتمه دادند.

۲:۹ بعضی از یهودیان همسران بت پرست اختیار کرده و به هدفی که خدا برایشان داشت، پشت کرده بودند. عهدجدید می گوید که ایمانداران نباید با بی ایمانان ازدواج کنند (۲قرنتیان ۱۴:۶). کسانی که به چنین ازدواجهایی تن می دهند، نمی توانند در خصوص مهم ترین مسأله زندگی یعنی وقف خدا بودن و اطاعت از او، با همسرشان متحد باشند. از آنجا که در ازدواج دو نفر یکی می شوند، موضوع ایمان می تواند مسأله ساز شود، و یکی از زوجین ممکن است به خاطر حفظ اتحاد با همسر خود، به ناچار به اعتقادات خود پشت پا زند. بنابراین اجازه ندهید احساسات و هیجانات بر شما غلبه کند و مانع شود که با کسی ازدواج کنید که می توانستید با او واقعاً یک شوید. به اهمیت این امر توجه داشته باشید.

۲اوا:۹ مردان اسرائیلی از زمان داوران با زنان بت پرست ازدواج می کردند و متعاقب آن، از آداب و رسوم مذهبی آنان نیز پیروی می نمودند (داوران ۷:۵-۷). حتی پادشاه بزرگ اسرائیل یعنی سلیمان نیز مرتکب این گناه شد (پادشاهان ۱۱:۸). این عمل با اینکه در شریعت خدا منع شده بود (خروج ۱۶:۱۱-۱۷:۴)، در زمان عزرا و سپس یک نسل پس از عزرا مجدداً تکرار شد (نحمیا ۱۳:۲۳-۲۷). مخالفت با ازدواج یهودیان با اقوام دیگر، به دلائل نژادپرستانه نبود، زیرا یهودیان و غیر یهودیان این منطقه هر دو پیشینه مشترکی داشتند و از نژاد سامی بودند. دلیل مخالفت کاملاً روحانی بود. کسی که همسر بت پرست اختیار می کرد، رفته رفته به اعتقادات مذهبی همسر بت پرستش نیز گرایش می یافت و از آنها پیروی می کرد. اگر یهودیان آنقدر لایق و بی اعتنا بودند که در امر مهمی چون ازدواج از خدا اطاعت نمی کردند، طبعاً در

در هنگام قربانی عصر از جای خود بلند شدم و با همان جامه دریده زانو زدم و دستهای خود را بحضور خداوند، خدایم بلند کرده،^۶ گفتم: «خدایا در نزد تو شرمسارم و خجالت می کشم که در حضورت سر بلند کنم، چون گناهان ما از سر ما گذشته و خطاهای ما سر به فلک کشیده است.^۷ قوم ما از زمانهای گذشته تا بحال مرتکب گناهان زیادی شده اند؛ به همین دلیل است که ما و پادشاهان و کاهنانمان به دست پادشاهان دیگر کشته و اسیر و غارت و رسوا شده ایم، و این رسوایی تا امروز هم باقی است.^۸ و حال مدتی است که لطف تو ای خداوند، خدای ما، شامل حال ما شده و تو عده ای از ما را از اسارت بیرون آورده در این مکان مقدس مستقر ساخته ای و به ما شادی و حیات تازه بخشیده ای.^۹ ما اسیر و برده بودیم، ولی تو ما را در حالت بردگی ترک نکردی، بلکه ما را مورد لطف پادشاهان پارس قرار دادی. تو به ما حیات تازه بخشیده ای تا بتوانیم خانه تو را بازسازی کنیم و در سرزمین یهودا و شهر اورشلیم در امان باشیم.

۱۱و۱۰ «و حال ای خدای ما، پس از این همه لطف، چه می توانیم بگوییم؟ در حالیکه بار دیگر از دستورات تو که توسط انبیاییت به ما داده بودی، سرپیچی کرده ایم. آنها به ما گفته بودند که سرزمینی که بزودی آن را به تصرف خود در خواهیم آورد زمینی است که بر اثر اعمال قبیح ساکنان بت پرست آن نجس شده است و سراسر آن پر از فساد و پلیدی است.^{۱۲} به ما فرمودند که دختران خود را به پسران اهالی آنجا ندهیم و نگذاریم پسران ما با دختران ایشان ازدواج کنند و نیز هرگز به آن قومها کمک نکنیم تا بتوانیم از آن سرزمین حاصلخیز بهره مند شویم و آن را برای فرزندانمان تا ابد به ارث بگذاریم.^{۱۳} اما ما مرتکب اعمال زشت و گناهان بزرگی شدیم و تو ما را تنبیه کردی. ولی می دانیم کمتر از آنچه که سزاوار بودیم ما را تنبیه نمودی و گذاشتی از اسارت آزاد شویم.^{۱۴} با وجود این، باز از دستورات تو سرپیچی نموده ایم و با این قومهای فاسد وصلت کرده ایم. حال، بدون شک مورد خشم تو قرار خواهیم گرفت و حتی یکنفر از ما نیز زنده باقی نخواهد

۶:۹

توا ۲۸:۹

۷:۹

پاد ۲۴:۱-۴

توا ۳۶:۱۶-۲۰

۸:۹

پاد ۳۰:۴-۳۱ و ۳

اش ۱:۹

۱۴:۴۴

۹:۹

خرو ۱۱:۱-۱۴

نح ۳۶:۹ و ۳۷

مز ۵:۱۰۶ و ۴۶

حز ۱۱:۱۶

۱۲:۹

نت ۷:۳

یوش ۱:۹۶؛ ۲۳:۱۲ و ۱۳

عز ۹:۲

۱۴:۹

اعد ۱۱:۱۶ و ۲۱ و ۲۲ و ۴۵ و ۴۶

نت ۷:۹ و ۱۳ و ۱۴

عز ۹:۲

۱۵۵:۹ عزرا بعد از مطلع شدن از گناهان قوم، به زانو افتاد و سخت مشغول دعا شد. دعای او که از اعماق دل او بر می خاست، تصویر روشنی از گناه به دست می دهد. عزرا

۱۵۵:۹ عزرا در دعا، به گناهان قوم اعتراف کرد. او با اینکه هیچ یک از گناهان قوم را مرتکب نشده بود، خود را در گناه آنان سهیم دانست. او با حالتی گریان گفت که به خاطر گناه مردم شرمسار است و از عواقب آن می ترسد، و آرزو دارد که ایشان بر سر عقل بیایند و توبه کنند. دعای او مردم را به گریه انداخت (۱:۱۰). عزرا نشان داد که پیرامون معبد بازسازی شده باید جامعه ای مقدس زندگی کند. ما نیز حتی وقتی مرتکب بدترین

۱۵۵:۹ عزرا بعد از مطلع شدن از گناهان قوم، به زانو افتاد و سخت مشغول دعا شد. دعای او که از اعماق دل او بر می خاست، تصویر روشنی از گناه به دست می دهد. عزرا اذعان داشت که: (۱) گناه مسأله ای جدی است (۶:۹)؛ (۲) گناه یک فرد بر دیگران نیز تأثیر می گذارد (۷:۹)؛ (۳) خود او نیز گناهکار است، ولو اینکه زن بت پرست ندارد (۱۰:۹)؛ (۴) قوم به واسطه محبت و رحمت خدا از هلاکت رهایی یافته اند، بدون آنکه شایستگی چنین لطفی را داشته باشند (۱۵:۹ و ۸:۹). در دنیایی که گناه را کم اهمیت می پندارند، سرسری گرفتن گناه کار آسانی

ماند. ^{۱۵} ای خداوند، خدای اسرائیل، تو خدایی عادل هستی. ما بازماندگان قوم اسرائیل در حضور تو به گناه خود اعتراف می‌کنیم، هر چند به سبب این گناه شایسته نیستیم در حضورت بایستیم.»

۱۵:۹
نح ۳۳:۹ و ۳۴
ایو ۲:۹
مز ۳:۱۳۰
دان ۱۱:۷-۹
روم ۳:۱۰ ؛ ۱۹:۳

قوم به گناه خود اعتراف می‌کنند

همانطور که عزرا در مقابل خانه خدا روی بر زمین نهاده بود و ۱۰ گریه کنان دعا و اعتراف می‌کرد، عده زیادی از مردان و زنان و اطفال اسرائیلی نیز دورش جمع شدند و با او گریه کردند.

^۲سپس شکنیا پسر یحیئیل که از طایفه عیلام بود به عزرا گفت: «ما اعتراف می‌کنیم که نسبت به خدای خود گناه ورزیده‌ایم، چون با زنان غیریهودی ازدواج کرده‌ایم. ولی با وجود این، باز امیدی برای بنی اسرائیل باقی است. ^۳اینک در حضور خدای خویش قول می‌دهیم که از زنان خود جدا شویم و آنها را با فرزندانشان از این سرزمین دور کنیم. ما در این مورد از دستور تو و آنانی که از خدا می‌ترسند پیروی می‌کنیم، و طبق شریعت عمل می‌نماییم. ^۴حال برخیز و به ما بگو چه کنیم. ما از تو پشتیبانی خواهیم کرد، پس ناامید نباش و آنچه لازم است انجام بده.»

۲:۱۰
عز ۱۱:۱۰

۳:۱۰
تث ۳:۷ و ۳:۲۴ ؛ ۱۲:۲۹
یوش ۱:۱۷ و ۱۸
متی ۳:۵

۴:۱۰
یوش ۱:۹۶
توا ۱:۲۸

۵:۱۰
عز ۳:۱۰
نح ۱۲:۵ ؛ ۲۵:۱۳

۶:۱۰
تث ۱۸:۹

^۵آنگاه عزرا بلند شد و از سران کاهنان و لایوان و تمام بنی اسرائیل خواست تا قسم بخورند که هر چه شکنیا گفته است انجام دهند؛ و همه قسم خوردند. ^۶سپس عزرا از برابر خانه خدا برخاست و به اطاق یهوحنان (پسر الیاشیب) رفت و شب در آنجا ماند، ولی نه نان خورد و نه آب نوشید، چون بسبب گناه قوم ماتم گرفته بود.

شده بود (تثیه ۳:۷ و ۴). امروز این عمل آنان را می‌توان با ازدواج فردی مسیحی با یک نفر شیطان‌پرست مقایسه کرد. با این حال، ظاهراً از ۱۰:۱۶-۱۹ چنین بر می‌آید که زنانی که به پرستش خدای حقیقی روی آورده بودند، مجبور نبودند شوهرانشان را ترک کنند.

عکس‌العمل شدید عزرا اگر چه برای خیلی‌ها سخت بود، اقدامی بود لازم و ضروری تا انسجام و یکپارچگی قوم اسرائیل به‌عنوان قومی متعهد به خدا حفظ شود. تبعیدی‌های حکومت شمالی، یعنی اسرائیل، از طریق ازدواج با بیگانگان، هم هویت روحانی‌شان را از دست داده بودند، هم هویت جسمانی‌شان را. همسران بت‌پرستان آنان را نیز به بت‌پرستی کشانده بودند. عزرا نمی‌خواست تبعیدی‌های حکومت جنوبی یعنی یهودا نیز به همین سرنوشت دچار شوند.

^{۱۰:۱۰ و ۱۱:۴} مردم به‌دنبال دعای جدی عزرا که از دل بر خاسته بود، قبول کردند که نسبت به خدا گناه ورزیده‌اند. آنان از عزرا خواستند هدایتشان کند تا بتوانند دوباره با

گناهان می‌شویم، می‌توانیم با دعا و توبه به سوی خدا باز گردیم.

^{۱۵:۹} عزرا گفت: «به سبب این گناه شایسته نیستیم در حضورت بایستیم.» ما وقتی احساس می‌کنیم که با ما با خشونت رفتار شده یا در حکمان بی‌عدالتی شده است، به حضور خدا فریاد بر می‌آوریم که عدالتش را جاری کند. در آن لحظات، واقعیت گناه خود را فراموش می‌کنیم و از یاد می‌بریم که خودمان نیز مستحق مجازاتیم. واقعاً چه نیکو است که خدا به‌جای آنکه عدالت مقدسش را در مورد ما اجرا کند، ما را مورد رحمت و فیض خود قرار می‌دهد. بنابراین این بار که از خدا می‌خواهید عدل و انصاف را جاری سازد، قدری فکر کنید که اگر خدا آنطور که سزاوارش هستید با شما عمل کند، چه پیش خواهد آمد.

^{۳:۱۰} چرا به قوم دستور داده شد زنان خود را طلاق دهند و فرزندانشان را ترک کنند؟ درست است که انجام چنین کاری سخت بود، اما ازدواج با بت‌پرستان اکیداً ممنوع

^{۹۷}پس در سراسر یهودا و اورشلیم اعلام شد که تمام قوم باید در عرض سه روز در اورشلیم جمع شوند و اگر کسی از آمدن خودداری کند طبق تصمیم سران و بزرگان قوم اموال او ضبط خواهد گردید و خود او هم از میان قوم اسرائیل طرد خواهد شد. ^۹پس از سه روز که روز بیستم ماه نهم بود، تمام مردان یهودا و بنیامین در اورشلیم جمع شدند و در میدان جلو خانه خدا نشستند. آنها بسبب اهمیت موضوع و بخاطر باران شدیدی که می‌بارید، می‌لرزیدند. ^{۱۰}سپس عزرای کاهن بلند شد و به ایشان چنین گفت: «شما مرتکب گناه شده‌اید، چون با زنان غیریهودی ازدواج کرده‌اید و با این کارتان به گناهان بنی اسرائیل افزوده‌اید. ^{۱۱}حال در حضور خداوند، خدای اجدادتان به گناهان خود اعتراف کنید و خواست او را به جا آورید. خود را از قومهایی که در اطراف شما هستند دور نگهدارید و از این زنان بیگانه جدا شوید.»

۹:۱۰
اسو ۱۷:۱۲ و ۱۸
ار ۱۰:۱۰ و ۱۳

۱۱:۱۰
عز ۲:۱۰
نح ۳:۱۳
آقرن ۱۷:۶

^{۱۲}همه با صدای بلند جواب دادند: «آنچه گفته‌ای انجام می‌دهیم. ^{۱۳}ولی این کار یکی دو روز نیست. چون عده کسانی که به چنین گناهی آلوده شده‌اند زیاد است. در ضمن باران هم بشدت می‌بارد و بیش از این نمی‌توانیم در اینجا بایستیم. ^{۱۴}بگذار سران ما در اورشلیم بمانند و به این کار رسیدگی کنند. سپس هر کس که زن غیریهودی دارد، در وقت تعیین شده با بزرگان و قضات شهر خود بیاید تا به وضعش رسیدگی شود و خشم خدای ما از ما برگردد.» ^{۱۵}کسی با این پیشنهاد مخالفت نکرد، جز یوناتان (پسر عسائیل) و یحزیا (پسر تقوه) که از پشتیبانی مشلام و شبتای لاوی برخوردار بودند.

۱۴:۱۰
اعد ۴:۲۵
نت ۱۷:۱۳
توا ۲:۲۹ و ۱۰
عز ۱۴:۹

مردانی که با زنان بت پرست ازدواج کرده بودند

^{۱۶}قوم این روش را پذیرفتند و عزرای کاهن چند نفر از سران طایفه‌ها را انتخاب کرد و اسامی‌شان را نوشت. این گروه، روز اول ماه دهم تحقیق خود را شروع کردند، ^{۱۷}و در عرض سه ماه به وضع مردانی که همسران بیگانه داشتند رسیدگی نمودند.

^{۱۸}این است اسامی مردانی که زنان بیگانه داشتند:

از کاهنان:

از طایفه یهوشع پسر یهوصادق و برادرانش: معسیا، الیعزر، یاریب، جدلیا. ^{۱۹}این

۸:۱۰ محروم شدن از ارث به معنای محروم شدن از حق مالکیت زمین بود. این حکم برای آن بود که هیچ یک از فرزندان بت پرست از زمینهای یهودیان چیزی به ارث نبرند. طرد شدن یعنی کنار گذاشته شدن از جمع قوم اسرائیل و محروم شدن از پرستش در معبد. این امر در نظر یهودیان مجازات بسیار سنگینی بود.

خدا ارتباط برقرار کنند. توبه واقعی به اعتراف زبانی ختم نمی‌شود، بلکه باید با اصلاح اخلاق و رفتار و تغییر رویه فرد همراه باشد. شما نیز اگر گناه کردید و حقیقتاً از این بابت متأسفید، از خدا طلب بخشش کنید و فیض و رحمت او را بپذیرید. آنگاه به نشانه قدردانی از بخشش او، شیوه زندگی خود را تغییر دهید.

